CALVINIST-CONTACT

CHATHAM, ONTARIO, APRIL 1, 1954
5TH YEAR OF PUBLICATION NO. 84

IN DIT NUMMER:

HOLLAND-CANADIAN MAGAZINE

DE HEER EN MEVROUW C. TROELSTRA EN HUN KINDEREN UIT HOENSBROEK, LIMBURG, IN HET WINDSOR STATION TE MONTREAL VOOR HUN VERTREK NAAR BRITISH COLUMBIA, BIJGESTAAN IN HUN REISPROBLEMEN DOOR DE HEER J. C. KRIJGSMAN, COLONIZATION AGENT, DEPARTMENT OF IMMIGRATION & COLONIZATION VOOR DE CANADIAN PACIFIC SPOORWEG MAATSCHAPPIJ.

CLASSIS EASTERN ONTARIO

Gleanings of the report on the doings of this Classis at Trenton, Jan. 14.
The delegates present: 11 ministers and 23 elders.

Mr. K. Togtema requests permission to speak a word of edification in the churches of our Classis for the period of a year. Motion to grant this is adopted.

Student Togtema shall receive $300.00 from our Classis in addition to the $300.00 given to him by Classis G. R. West.

Three young men asked and received help from the Student Fund. They are: G. Nonneker of Holland Marsh, P. Buma of Bowmanville and A. Zwart of Trenton.

Since some congregations have failed to pay their quota of $1.00 per family, the Classis urges those who are in arrears to take note and to send the treasurer the amount still due for 1953 just as soon as possible.

The proposal to increase the stipend to students from $400.00 to $425.00 per year, in view of raising of tuition, is adopted.

Rev. L. Van Laar reports as delegate to the General Home Missions Committee. Among other things he reads the names of all the 12 home missionaries in the U.S. and the 18 labouring in Canada and gives a general oversight of all the work done.

The representative on the Board of Foreign Missions, Rev. A. H. Smit, reports on its activities. He shall bring to the attention of the Board the need for publishing pamphlets on our mission work in the Holland language, to be distributed in our Canadian churches. This same suggestion is to be made to the General Committee for Home Missions.

The election of delegates to Synod results as follows:

Primi delegates: Rev. Messrs. D. Grasman and R. Wildschut.

Elders: Dr. A. Hoogenraad and A. de Boer.

Alternate delegates: Rev. Messrs. R. J. Bos and A. H. Smit.

Elders: M. Mol.

Classis is about $10,000 in arrears in payment of Classical Supplies from the States. Mr. Van Dyk is instructed to send a letter to all the churches in arrears urging immediate payment.

A request from a group of 33 families and 7 individuals in and around Athens for organization as a church is received and granted.

A similar request from a group of 13 families and three single men living in and around Belmont, N.S., is granted. Rev. R. J. Bos will be counselor.

A third request for permission to organize comes from Oshawa. It too is granted. There are 40 families and 15 individuals. Rev. J. Rook will be the counselor.

A final request is received from the group of 15 families and 7 individuals in Montreal. Also in this instance permission is granted. Rev. G. Andre' will be the counselor.

Toronto II has a change to suggest in the proposed order of worship. This is referred to the Committee on Order of Worship. The same consistory desires to know what the proper method of taking up the offering is, whether by plate or bag. The Classis answers that unless there are serious objections the use of the plates is recommended, since that is well-nigh universal usage in this country and in our Church.

Picton requests the appointment of a committee to study the relationships between the Church and Marriage, and whether the latter is to be considered an ecclesiastical ceremony. This request is granted.

Kingston is desirous of receiving help in paying the moving bill of Rev. D. Mellema. The Home Missions Committee favors the request and will pass it on to the Executive Committee for Home Missions.

Williamsburg asked for the endorsement of its plea for money from the Canadian Emergency Building Fund. This request was granted by the committee.

Ottawa's request for recommendation to the Church Help Fund Com. for $10,000 from the Can. Emerg. Building Fund is approved.

Regarding Order of Worship, Rev. J. Ehlers, secretary of the committee, will send copies of the report to each consistory sufficient for all members.

The consistories are to make dilligent study of this report.

All possible arguments pro and con should be brought to the May meeting where a decision shall be taken.

NOVA SCOTIA

J. VANDER VLIET

Op 7 Februari 1954 werd een gemeente van de Christian Reformed Church georganiseerd in Belmont, N.S., onze eerst kerk in de Maritimes· Het aantal personen, daarbij aangesloten, is niet groot vergeleken bij sommige van onze kerken, die ver over de honderd gezinnen tellen, maar er zijn onmiskenbare tekenen van groei. Behalve deze georganiseerde kerk zijn er nog vier groepen, waarvan er vermoedelijk nog dit jaar enigen tot verdere ontwikkeling zullen komen. Immigratieverenigingen, die de materiele belangen van de leden wensen te behartigen, zijn reeds hier en daar gesticht. Zij hebben een uitgebreid program, dat geleidelijk zal worden afgewerkt.

Men wordt altijd aangenaam verrast door de goede geest van saamhorigheid, die heerst in de meer ge-isoleerde gebieden.

Men heeft elkaar daar veel meer nodig dan in andere streken waar in bijna alle plaatsen van enige betekenis een nederzetting is ontstaan gedurende de laatste zes jaren. Men komt er geregeld samen om de algemene belangen te bespreken, men besluit wat het belangrijkste doelpunt is, waarnaar eerst moet worden gestreefd en als dat bereikt is wordt er weer iets anders op touw gezet. Er zijn zoveel zaken, die behartigd moeten worden en kunnen worden en die van groot nut kunnen zijn voor een geslaagde emigratie, zoals een ziekteverzekering en een credit union. Men kan elkaar helpen bij het verkrijgen van werk, bij het huren of kopen van een farm en bij het aanvragen van leningen· Door de veelheid van de beschikbare gegevens op deze wijze verzameld en door onderling overleg kan veel worden bereikt.

Als de voortekenen niet bedriegen en vooral als de Maritieme provincies hun aandeel zullen ontvangen in de industriele ontwikkeling van Canada, zal ook in dit gedeelte van het land het aantal onzer immigranten belangrijk toenemen. Het feit, dat door de Christian Reformed Church volle aandacht wordt besteed aan de geestelijke verzorging zodat in alle reeds gevormde groepen geregeld godsdienstoefeningen worden gehouden, zal veel bijdragen tot een snellere groei en meer stablitieit.

Hoe onze familie en vrienden naar Canada kunnen komen

De fieldagenten onzer organisatie zijn steeds op de hoogte met immigratie-regelingen, beide in Nederland en Canada. Het is uw voordeel om zich tot hen te wenden, zij staan gereed om U hierin te helpen.

Hieronder volgt een lijst met namen en adressen van de fieldmen in Canada:

British Columbia:
E. LANINGA, 3676 Imperial Street, South Burnaby, B. C.
A. DE JONG, 1714 Nanaimo Street, New Westminster, B.C.
J. PRINS, Beverly, Alta.

Alberta:
B. NIEBOER, Iron Springs, Alta.
H. A. WIERENGA, 11323—111a Ave., Edmonton, Alta.
H. J. TEN HOVE, Blackfalds, Alta.

Manitoba en Saskatchewan:
TOM POLET, Lot 131, St. Anne's Road, P.O. Genthon, Man.

Ontario:
J. VELLINGA, Box 234, Chatham, Ont.
HAMILTON OFFICE, 279 Bay St. S., Hamilton, Ont.
C. STEENHOF, 31 Crane Ave., Weston, Toronto 15, Ont.
J. VANDER VLIET, 304 Dundas St., W., Trenton, Ont.
L. VANDEN BERG, Box 92, Brockville, Ont.

Quebec:
A. DE JONGE, 3075 Barclay Ave., Apt. 4, Montreal, P. Q.

Nova Scotia, N. Brunswick, P. Edw. Isl.:
H. J. LAM, P.O. Belmont, N.S.

CALVINIST-CONTACT
Holland-Canadian Magazine

Issued the 1st and the 15th of each month, under the auspices of the Christian Reformed Immigration Societies in Canada.

Publication Committee
Rev. A. Persenaire.............................President
Mr. J. Vander Vliet.........................Secretary
Rev. P. De Koekkoek..
Rev. J. Hanenburg..
Rev. J. Rubingh..
Mr. J. Van Staalduinen.......................................
Mr. H. A. Wierenga..
Editor-in-Chief, Rev. John Gritter, 148 Wharncliffe Rd. N., London, Ont.
Business Manager, John Vellinga, Box 234, Chatham, Ontario

Departments and Editors
Van het Kerkelijk Erf, Rev. P. De Koekkoek
Immigration....................Mr. J. Vander Vliet
Fieldmen's Corner..................Mr. J. Vellinga
Voor de Vrouwen............................Mrs. C. Witt
Young People's Page, ...Writers alternated from time to time
Children's Page................Mrs. J. Hanenburg
As One Preacher Sees It....Rev. J. K. van Baalen
Landbouw..........................Mr. Ir. J. Bakker

Contents:
All matters for publication should be sent to the office of the Editor-in-Chief, Box 234, Chatham, Ontario.

Subscriptions and Advertising:
Send all subscriptions, renewals, and advertising to the office of the Business Manager Box 234, Chatham, Ontario. Subscriptions $3.00 a year in advance.

Printers:
The Mercury Press, Chatham, Ontario.
Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario.

Editorials

DOOR JOHN GRITTER

Canada moet ook meedoen!

Met het oog op de grote behoefte aan eigen gebouwen onder ons hier in Canada, werd al spoedig opgericht een speciaal fonds dat bekend werd als „The Canadian Emergency Building Fund". Een emergency is een noodtoestand. Die noodtoestand was, dat zoveel van onze gemeenten moesten vergaderen op plaatsen die eigenlijk niet geschikt waren en die bovendien onzeker waren, en dus niet konden ontwikkelen. Dit fonds zou dan trachten in die noodtoestand enigszins te voorzien. Een flinke som werd bijeen gebracht, maar die was spoedig opgebruikt. Een tweede campagne slaagde, maar bleek ook onvoldoende. Nu zijn we in de derde, door de laatste synode goedgekeurd. De Banner en De Wachter houden ons op de hoogte van de gang van zaken. Men is de eerste $100,000 al mooi te boven, maar in de laatste tijd beginnen de wielen van deze wagen wat zwaar te gaan. Daar is van ons volk in de laatste jaren ook al zoveel gevraagd!

In verband hiermee ontvingen we een brief van de redacteur van The Banner, ons Engels kerkblad. Hij is lid van de commissie die bezig is deze zaak te behartigen. Zijn vraag is: doen de kerken in Canada ook mee? Hij heeft gegevens die uitwijzen dat sommigen wel meedoen. Maar doen ze allen mee?

We hebben beloofd hierover iets te zeggen.

Mogelijk leeft de gedachte bij sommigen, kerkeraden en leden der gemeente, dat men van ons hier niet kan verwachten dat wij ook bijdragen. De bedoeling is immers ons in Canada door dat fonds te helpen. Dan heeft het geen zin dat wij ook bijdragen.

Zou die gedachte er zijn, dan is die toch geheel onjuist.

Dit is een zaak van de Christian Reformed Church als geheel, beide in de United States en in Canada. Het is een poging om zwakke gemeenten te helpen en langs dien weg het geheel te versterken.

Toen deze zaak op de Synode in bespreking was is door afgevaardigden van Canada gezegd dat we hier ook zouden meedoen.

Daar zijn oudere gemeenten onder ons die de nodige gebouwen reeds bezaten en dus geen hulp uit deze kas nodig hadden. Laat die dan denken aan jongere zustergemeenten die zover nog niet zijn, en zusterliefde betonen door mee te helpen. Daar zijn jongere gemeenten die snel ontwikkeld zijn en ook reeds in het bezit van eigen gebouwen zijn. Laat die dan gewillig zijn mee te helpen opdat nog zwakke gemeenten ook zover mogen komen. Laat ons niet de houding aannemen: als wij het maar hebben is het in orde. We zijn en blijven toch elkanders leden.

Dus: laat ons naar vermogen ook deze nodige zaak steunen.

Onze medewerker Ds. P. De Koekkoek heeft er reeds op gewezen; wij ook brengen het even opzettelijk naar voren. Laat ons niet achter blijven. Onze kerken in de States doen veel voor ons; laten wij ook ons uiterste best doen.

Willen kerkeraadsleden die dit lezen er om denken? Brengt het ter vergadering en overlegt wat ge kunt doen.

In sommige kerken, waar men weinig armen heeft en de armenkas er goed bij staat neemt men een bijdrage daaruit. Men oordeelt dat men langs deze weg arme broeders en zusters op andere plaatsen kan helpen. Dat is een plaatselijke aangelegenheid, namelijk, hoe men dit geld bij elkaar krijgt.

Men kan het doorsturen aan de classicale penningmeester; die zorgt dan wel dat het terecht komt.

Laat ons ook in dezen getrouw zijn.

Ons isolement

We begonnen over dit onderwerp onlangs een serie van artikelen. We ontvingen daarover wel enkele opmerkingen en ook wat leesstof. Gaarne willen we daarvan gebruik maken. Maar we worden in de laatste weken met zoveel speciale werkzaamheden overladen dat we niet beschikken over de tijd om rustig daar wat op in te denken. We hopen dat dit binnenkort eens mogelijk zal zijn. Belangstellenden willen dus wel even geduld oefenen.

Jaarvergadering

Vanaf het begin van onze immigratie beweging hier in Canada, zo spoedig er een behoorlijk aantal immigratie verenigingen was, begonnen we met jaarvergaderingen te houden, eerst te Woodstock, later te Hamilton, nog weer later op twee plaatsen, namelijk Woodstock en Trenton. Dit laatste omdat inmiddels het getal van afgevaardigden zo toenam en de onkosten zo vermeerderden dat het raadzaam scheen in twee delen samen te komen. Dat was in November, 1952. Toen werd ook besloten dat de jaarvergadering voortaan zou worden gehouden in April; die tijd leek meer geschikt. Zo werd geen vergadering gehouden in 1953. April 1954, is dan de bestemde tijd.

De Immigration Council, dat is het provinciale bestuur, is dan ook bezig met voorbereidselen te maken. Maar daar zijn sommige zaken die eerst nog verdere voorbereiding vereisen, en daar gaat wat tijd mee heen. Wellicht zullen we niet eerder kunnen vergaderen dan in het laatst van April. Maar weest gerust: er wordt aan gewerkt!

Is er intussen iets dat men gaarne behandeld zou zien, breng dat op de vergadering van uw league met verzoek dat die het op de jaarvergadering brengt. Of vergadert de league voor dien tijd niet, breng het dan direct op de jaarvergadering. Stuur het maar aan schrijver dezes, die zorgt dan wel dat het op het agendum komt.

Brethren, Ministers!

We who work here in Canada are scattered far and wide. We have far too little contact. We have a few Inter Nos gatherings a year but these too are few and far between. We need contact, to meet one another, to have our friendly chats, and to discuss problems which we all face. That will prevent our drifting apart, and give us a greater feeling of solidarity.

Arrangements have been made for a gathering of all our Ontario ministers, in Hamilton, on April 21, the Lord willing. We wish that we could include the brothers all over Canada, but that is hardly possible. No doubt those in different sections of the country get together at times. We can hardly imagine that they would not. But certainly we here in Ontario should welcome the opportunity to spend a day together. The speeches will give us food for thought and discussion and opportunity to disagree in friendly fashion on non-essentials and to re-affirm our unity on the big things, and to help each other in meeting our problems.

Shall we not all make an attempt to come?

Already voices are being heard: "I won't have time."

Let us take time, or else make time. Let us have a day together!

It's April 21, in the Hamilton Church, morning, afternoon and evening.

We from Classis Chatham are bringing our wives too.

Let us with the blessing of God make it a real day.

Cochrane, Ontario

Where is that? Well, go north from Toronto, along Highway no. 11, close to 600 miles, through a lot of beautiful country, and at last turn off to the left, until you are about straight north of London, Ontario, and there is Cochrane. It's a sizable town, built in peculiar fashion around a pond. It's a long way north and yet not so far either, about in line with Winnipeg. Still, the winters are long there and the summers short. When we were there last summer, on the last Sunday of June, there was still a bit of ice in a well. So the season is rather short.

The first of our people arrived there in the fall of 1949 and in the spring of 1950. They faced the hardships of a very severe and late winter. Life there was not easy; of the original group quite a number went back to the south. The rest decided to stay. They still see opportunities there to make a living.

Plans had been made to build a church and material had already been gathered. After some hesitation it was decided to go ahead,, and everybody went to work with a will. Last December with joy the new House of Worship was occupied. It's a substantial building of concrete block structure and seats about 125 persons. There are still many items to be finished as time goes on.

The Young People Society gathered $400 for an organ to be purchased in the near future. The Ladies Aid Society furnished the carpets and the pulpit furniture. The men are planning to put in the rest of the basement so that it can be used for meetings.

One can understand the joy of this group as they moved into their own Church.

The Reverend John Vander Meer is the energetic, devoted home missionary leading this little flock of 22 families and trying to brace their spirits with the Word of God. He is the pioneer type, just fit for that kind of work. He and his faithful wife are a great blessing there.

Our fieldmen are keeping an eye on this group and watching every opportunity to strengthen it.

May God bless Pastor Vander Meer and his hardy group on this northern outpost of our far-flung lines.

Paul De Koekkoek

Van het Kerkelijk erf

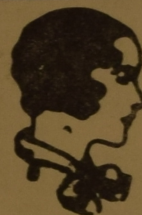

Canadian Calvinistic Press Conference

In **The Banner**, Febr. 26, '54 edition, a brief report is given of the Annual Convention of the Evangelic Press Association recently held in Chicago, Ill. It will be worthwhile if the readers of this our leading church paper will take notice of the contents of this report. It will center their attention once again on efforts put forth to raise the journalism of our Christian men and women to a more efficient and truly Christian level. One of the outstanding services of this convention is the acceptance of a Code of Ethics for Christian periodicals (Was it published in **The Banner** as promised?) There must be a common understanding and practice of what is true, just and lovely in our Christian press work, and that applies to every land of our press-conscious world.

No doubt Evangelicals from Canada can have a share in the work and benefits of the Press Association mentioned above. My special interest at this time, however, is in the press activities of our Canadian Calvinists, particularly those of Holland descent for whom and by whom an ever-increasing amount of copy is produced these days. There is growth in this field, and we are happy about it, although we are not particularly pleased about the manner in which this growth comes about and what is the fruit of it. One of the outstanding weaknesses is that papers are started without previous consultation with those already in the field. And that has resulted in lack of system in the coverage of our promising Canadian field. There is now already considerable overlapping with a measure of undesirable competition, and yet there is not one sphere taken care of properly. Spontaneous and independent efforts have not always been wisely undertaken. Excuses for undertakings of limited merit can be easily marshalled. We are a new people in a new land in a new church and these with great diversity of interests, but although these may explain much of the unsatisfactory state of affairs in our Canadian Calvinists' press, that does not imply justification. There appears to be need of early adjustment of our journalistic undertakings on this side of the border.

What can be done to correct this situation? Private and individual criticism has not always been successful· Perhaps it has merit that we call public attention to our problem. The Evangelical Press Association convention suggests that we make the solution of the problem a common undertaking. This matter concerns us all, and should be faced in common counsel. Rather than increase confusion by increased independent journalistic endeavors, there should be a getting together of all those who now constitute our Canadian Calvinistic press. Consultation and co-operation is very much in order. We need an early Canadian Calvinistic Press Conference.

VOOR DE VROUWEN

VERTROUWEN

In ieder gesprek dat wij beginnen over de gewone dingen komt vaak de zorg naar voren.

Niet in het minst zijn het de vrouwen die zorgen. Is het een wonder vooral in de wintertijd nu er weer zovelen zijn die geen werk hebben?

Wij huisvrouwen zuchten eens diep en een rimpel komt in ons voorhoofd, en wij denken in onszelf, hoe moeten we rondkomen?

In gedachten gaan wij onze boodschappenlijst eens na—hier wat schrappen en daar en—zou dit vandaag niet eens over kunnen gaan—en zo zorgen wij. Dan is het een hele toer om temidden van al die drukkende zorgen opgewekt te blijven.

Wij weten dat wij moeten zorgen, maar wij mogen niet bezorgd zijn. Dat is mis—radicaal mis.

Daar komen wij geen stap verder mee.

God de Heere vraagt van ons dat wij, ook in tijden die niet zo voorspoedig zijn, op Hem blijven vertrouwen, en Hem laten zorgen. Geloof maar niet dat het nodig is dat wij iets van die zorg overnemen, dat kunnen wij niet eens· Maar wel kunnen wij vertrouwen en dat moeten wij. Vertrouwen op Hem die ons nog nooit beschaamd heeft. Ook hierin op Hem vertrouwen en gewillig uit Zijn hand ons leven aanvaarden en weten—zeker weten—dat het zo goed voor ons is.

God wil ons met Zijn Geest ook in dit leven vol zorgen kracht geven om sterk te staan in de strijd en laat ons dan gelovig en vol vertrouwen zingen:

Heilige Geest, Gij troost en Raad,
Waar de Christen gaat of staat,
Leid ons aan uw trouwe hand
Veilig door dit woeste land.
Zijn wij mat, geef ons dan Hoop,
Sterk ons in de pelgrimloop
Uw nabijheid geeft ons rust,
Op de reis naar 's Hemels kust.

Zangbundel Joh. De Heer. No. 105.

Mrs. J· Westerhof.

VERGADERING VAN DE STRATHROY IMMIGRATION LEAGUE

Op 13 Februari jl. vergaderde onze League te Strathroy. Dit was onze eerste vergadering in het nieuwe jaar.

Onze voorzitter, Ds. J. Gritter, opende deze vergadering met gebed en heette alle aanwezigen hartelijk welkom. De voorzitter verblijdde zich over het feit, dat de opkomst nog zo goed was, ondanks het slechte weer en gladde wegen. Daar dit de eerste vergadering was in 1954 sprak hij de wens uit, dat we ook dit jaar als League veel zegenrijk werk mogen verrichten tot eer van God en tot welzijn onzer immigranten.

Aangezien onze secretaris niet aanwezig was, werden de notulen van de vorige vergadering door de voorzitter gelezen en ongewijzigd goedgekeurd. Ondergetekende werd verzocht om een verslag op te maken voor C.-C.

Daar onze secretaris Mr Lutgendorff aftredend was als bestuurslid (en zich niet herkiesbaar stelde), werd overgegaan tot verkiezing van een nieuw bestuurslid, waardoor ondergetekende werd gekozen.

Bij monde van Mr. Buis van Aylmer, die samen met Mr. Westra van Aylmer de boeken van de penningmeester had nagezien, werd gerapporteerd, dat de penningmeester de zaak keurig in orde had.

De ontvangsten over het afgelopen jaar waren $297.00, de uitgaven $100.07, saldo $196.93. De kascommissie stelde dan ook voor om onze penningmeester decharge te verlenen en kwam tevens met het voorstel om de contributie (gezien het saldo) te verlagen en van $1.00 op $0.50 te brengen. Dit laatste voorstel werd aangehouden om later bij punt 13 van onze agenda (vaststelling van contributie) in bespreking te worden gebracht. De voorzitter dankte de kascommisie en tevens onze penningmeester voor het accuraat beheer der financien.

Bij het opmaken van de presentielijst bleken 11 van de 19 verenigingen tegenwoordig te zijn, waarop het weer zeker invloed heeft gehad. We hopen dan ook, dat op de volgende vergadering al onze verenigingen vertegenwoordigd zullen zijn.

Mr. Holwerda van Chatham bracht verslag uit over de mogelijkheid tot het oprichten van een Credit Union en kwam namens de commissie met een voorstel om een commissie te benoemen van 3 personen. Deze commissie 3 maanden tijd te geven om alle verenigingen, die tot onze League behoren, voor te lichten en zo mogelijk spreekbeurten te laten vervullen op onze vergaderingen.

Leden kunnen zich meteen opgeven als lid van de eventueel op te richten Credit Union door $1.00 contributie te betalen. Dit is bedoeld als dekking voor de onkosten, die door de commisie-leden gemaakt worden

Dit voorstel werd na een drukke bespreking aangenomen en tot leden van de commissie werden benoemd: Mr. J. W. Bakker, London, Mr. R. Holwerda, Chatham en Mr. J. Vellinga, Chatham.

Mogen we van deze plaats dan ook een beroep doen op al onze leden om deze commissie niet teleur te stellen. Toont uw belangstelling voor deze zaak, door aanwezig te zijn op de vergaderingen, waar een van deze heren komt spreken. Besloten werd om een lening van $100.00 uit de kas beschikbaar te stellen voor dekking van de onkosten. Dit in geval de $1.00 die betaald wordt bij toetreding als lid van de Credit Union, niet voldoende blijkt te zijn.

Naar aanleiding van dit besluit werd het voorstel van de kascommissie om de League contributie te verlagen tot $0.50, ingetrokken. Er werd besloten om de contributie van $1.00 dit jaar weer te handhaven.

Door Mr. Vellinga werden enkele mededelingen gedaan over arbeidsbureaux.

Door verschillenden werd gebruik gemaakt van de formulieren, die op de vorige vergadering waren uitgegeven aan de fieldmen van onze plaatselijke verenigingen. De moeilijkheid is echter, dat de aanvraag voor werknemers groter is dan het aanbod. Ook werd door Mr. Vellinga ons blad C.-C. besproken en enige cijfers gegeven wat betreft de financien. Mr. Vellinga is vol goede moed, dat ons blad vooruit gaat en er zeker in komt, maar er zijn nog velen, die het niet lezen. Geeft U allen op als abonnee., zodat het spoedig een weekblad zal kunnen worden.

De afgevaardigden van Wallaceburg kwamen met het voorstel om te trachten ook lezers te krijgen voor ons blad van andere kerken. In de bespreking kwam naar voren, dat hier ook vele moeilijkheden aan verbonden zijn en werd besloten om dit voorstel op te sturen naar de publication Comission voor onderzoek.

De volgende vergadering zal gehouden worden D.V. half Mei op dezelfde tijd en plaats.

Na dankgebed door Mr. Verburg van Chatham sloot de voorzitter de vergadering. R. WIERSMA, STRATFORD

Farmers organiseren

In de laatste jaren zijn er in Zuid-West Ontario enkele groepen van landbouwers (en toekomstige landbouwers) gevormd. De bedoeling is elkander te steunen en te helpen; in verder verwijderde toekomst ziet men uit naar een farmers belangen organisatie die bewust wil werken vanuit een positief christelijk belijden.

Zaterdag 6 Maart waren te Strathroy 4 verenigingen vertegenwoordigd en werd besloten tot onderling contact. Het is maar een klein begin. Vol vertrouwen echter werd besloten tot oprichting van een bond.

Het is nog een zoeken naar de weg. Maar sterk leeft het besef, dat men elkander nodig heeft, dat men terwille van het opgroeiend geslacht iets moet doen, dat ook Canada behoefte heeft aan de beleving van: Christus, Heer van alle terreinen des levens

De vereniging te Strathroy trad op als gastvrouw. R. Feddema leidde de besprekingen. Vertegenwoordigd waren Forest, Strathroy, Wyoming en Woodstock.

Een voorlopig bestuur werd gevormd met de opdracht om Statuten en Reglement te ontwerpen en aan de verenigingen voor te leggen. Voor Strathroy, R. Feddema; voor Wyoming, L. Markussen; voor Forest, A. Prins; voor Woodstock, B. Zijlstra, en om de vijf vol te maken werd Ir. J. W. Bakker aangewezen.

Nu verwachten wij natuurlijk groei van dit kleine begin. Er zijn immers veel meer groepen mogelijk in Oost en West Ontario. Maar ook in de Prairie Provincies en B.C. Laat eens iets van u horen. Ook al zijt gij alleen of als er geen kans is op een groep. Schrijf aan R. Feddema, R.R. 5, Strathroy, Ontario.

FOR BOYS AND GIRLS

UNCLE RICHARD

Many of you found the answers to the riddles of the March 1st issue. I think this time they were not too hard. The right answers were:

I

Ananias, Ashdod, Elijah, Peter, Sihon, Rhoda, Japheth, Ephraim, Eleazar, Solomon.
The third letters of these words form the name AHITHOPHEL, one of King David's counselors.

II

Tea, round, three, sound, gild, someone, dice, verely, hour.
The sentence which I meant is: I need Thee every hour, most gracious Lord. Hymn 415.

III

Pilatus, Hebron, Filippus ,Ahasverus, Vasthi, Barabbas, Beor, Mercurius, Zacheus, Tyrus, Tarsus.
De vierde letter van ieder woord vormen tesamen de naam ARISTARCHUS, een van de medegevangenen van de Apostel Paulus (Colossenzen 4).

IV

Muis, wijn, droom, mijnen, wallen, poes, vrouw, room, veter.
De letters zijn van de regel: Uw woord is mij een lamp voor mijnen voet.
(Ps. 119:53)

En dan dat sommetje over water halen. Heel veel van jullie vonden de oplossing voor het vraagstuk in het nummer van 1 Maart. Dus deze keer was het natuurlijk helemaal niet moeilijk. Vul de 5-quarts emmer. Giet de inhoud over in de 7-quarts. Dan blijven er drie quarts water in de 7-quarts emmer. Ledig de 7-quarts. Giet de 3 quarts water in de 7-quarts emmer. Vul de 5-quarts emmer weer. Je hebt dan precies 8 quarts water.

GRETA Geertsema. How do you like your new home? Do you feel already „at home"?

DOROTHY Homstra. I am glad that you joined our club too. You are the only one who wrote me that you attend a **Christian** school. Fine that you can do that. I would like it very much if all my young pen-friends could write the same thing.

ARIE en WIM Bout. Je ziet, dat je de drie punten niet verloren hebt. Je had echt een beetje gelijk.

WIETSKE Bijlsma. Congratulations on your 13th birthday. How I would like to see all those horses! Can you read English since you go to a Roman Catholic French school?

MARGRIET Oudekerk. Fine that you sent in your answers this time. They all were correct and your letter was a very neat one.

BAKKE de Haan. Did you have a fine day on March 21st? Do you like your music-lessons? To become a fine player you have to study hard and practice much.

MARGRET Molema. Fine that you will try to do the riddles, too. You are rather young to do them. You didn't send answers this time. Next time?

JEANETTE Vos. Thanks for your friendly letter. You see, up until now all your answers were right.

TENA Zantingh. You see your start is not so bad. All your answers were correct.

KLAAS Frans. All your answers were right. Boy, what a farmer you are! But you are right, your prices are high. I am glad, that my wife can buy the eggs cheaper. Will you write me about the results of your duck-raising, too?

RIKIE Wiggers. Congratulations on your 11th birthday. God bless you in the coming year. I hope it wil be a good year for you. Maybe you'll get this Calvinist-Contact right on your birthday. Your answer to the question about the 7 quarts of water, though different from the answer that I gave, was right.

JANE Rekker. I am sorry, but your answer was not right. Try again this time.

How many points has everybody got now? (Only the names of the boys and girls which have more points than in the last issue and of our new friends).

Henry Bulthuis, 8; Wietske Bijlsma, 12; Arie Bout, 6; Wim Bout, 6; Francis Dijkstra, 3; John Eelkema, 8; Evelina W. Feenstra, 2; Tjitske Feenstra, 4; Jo Anne Feenstra, 3; Klaas Frans, 4; Greta Geertsema, 7; Tine Geertsma, 6; Annie de Haan, 12; William de Haan, 12; Dorothy de Haan, 12; Bakke de Haan, 11; Sipke de Haan, 11; Alice de Haan, 11; Tjeerd de Haan, 4; Seppie Hoekstra, 7; Dorothy Homstra, 1; Velma Huizinga, 4; Jaap de Kok, 8; Huib de Kok, 4; Rhenus de Kok, 4; Jenny Nijwening, 12; Henry Numan, 8; Nelly Niezen, 4; Margriet Oudekerk, 4; Elly Posthumus, 12; Eva Steringa, 8; Ally Smit, 3; Kees Van Teeling, 5; Gonda Uyterlinde, 9; Tinie Vermeulen, 10; Homme van der Vecht, 11; Hennie van de Veer, 8; Jeanette Vos, 12; Rudie van de Veer, 4; Hendrik Veenstra, 2; Martha Jean Witt, 12; Hennie Westra, 9; Dick van der Wal, 8; Henk Westra, 4; Henny Wildeboer, 4; Rikie Wiggers, 4; Tena Zanting, 4.

You will find more puzzles in the next issue.

Bye for now,

UNCLE RICHARD

P.O. Box 726, Petrolia, Ontario.

Het spijt ons, dat we dit keer geen ruimte over hebben voor de raadsels. Die komen nu in het volgende nummer.

Red.

INGEZONDEN

Geachte Redactie,

In het zojuist ontvangen blad C.-C. las ik het ingezonden stuk van „Een waarnemer". Zo als deze schrijver schrijft over de vervlakking en verdoezeling van de leer in de Kerk, die tracht het Woord het zuiverst te verkondigen. Kan ik het totaal niet mee eens zijn.· Nee, de beredenering van de schrijver onder bovengenoemde naam raakt volgens mij „kant noch wal".

Ten eerste de vraag: Welke kerkformatie bedoelt de schrijver?

Is dit de Christian Reformed Church?

Dan zou ik u aanraden. Niet zo fel te oordelen. Door te zeggen, dat predikers van bovengenoemde kerk niet meer de Bijbel laten spreken. Dat ze graag de grenzen willen verdoezelen. Hebt u hen nog nooit horen preken tegen bioscoop, danszaal of het dienen van de Mammon? Ziet u niet de strijd in vele gemeenten om een Christelijke school op te richten? Hebt u wel eens sprekers gehoord op Bondsdagen van de verenigingen, die de jeugd wijzen op het vele slechte in de televisie, op het belangrijke van een Christelijke vakorganisatie, op het dienen van de afgoden?

Zo kan ik doorgaan met voorbeelden van het ware verkondigen van Gods Woord in de „Christian Reformed Church"

De schrijver zegt: „De tegenstelling Wie een vriend der wereld wil zijn, wordt een vijand Gods gesteld, is nauwelijks of in het geheel niet meer zichtbaar".

Wat zegt u van jongeren, die in plaats van bioscoop de vereniging gaan bezoeken. Van ouderen, die hun kinderen de Christelijke school laten bezoeken in plaats van de openbare school. Wat hun een belangrijke dollarvermindering zou brengen (zoals dat in onze gemeente mogelijk is).

Ook de beredenering. dat men als zakenman geen neutraal blad door een advertentie mag steunen, trek in in twijfel. Maar dit laat de schrijver aan onze Christelijke zakenlui over.

Iets wil ik nog zeggen· Dat onze waarnemer eerst eens moet rondkijken en luisteren en God vragen om inzicht in dit nieuwe land, alvorens met critiek te beginnen.

J. E. uit de HOLLAND-MARSH

WELKOM, NIEUWE IMMIGRANTEN

Nu de winter ten einde loopt gaan wij weer een drukkere periode tegemoet op het gebied van immigratie vooral gedurende de maanden Maart tot en met Juli. Eigenlijk staat de toevoer van immigranten nooit helemaal stil en als we de lijst bezien van de datums waarop boten reeds zijn aangekomen of nog worden verwacht, dan mist er geen enkele maand op het program. In totaal worden er zo'n 37 boten verwacht. Deze zullen wel niet alle afgeladen zijn met Nederlanders, maar toch wordt gerekend op een behoorlijk aantal. Verreweg de meesten zullen in Halifax arriveren en vandaar gedistribueerd worden over het gehele land, doch een belangrijk aantal zal via Quebec en Montreal binnen komen.

Onze organisatie heeft in alle genoemde havenplaatsen een fieldman, die ruimschoots is voorzien van literatuur en die inlichtingen kan geven over reeds bestaande groepen en kerken. Zij zijn bekend met de manier waarop grote en kleine bagage wordt behandeld en kunnen doorgaans op de meeste vragen een antwoord geven. Vaak reizen zij mee in de treinen naar het volgende grote station waar dan weer een andere vertegenwoordiger van onze organisatie gereed staat om hen op te vangen, zoals bijvoorbeeld in Toronto, Winnipeg, Calgary, Edmonton en Vancouver. Niemand hier behoeft zich dus ongerust te maken, dat vrienden en familieleden aan zichzelf worden overgelaten, als deze personen zelf ook maar hun best doen om in de haven van aankomst en in de grote spoorwegknooppunten contact met de fieldman te zoeken. Ook bij de aankomst van vliegtuigen in Montreal is altijd iemand tegenwoordig, die bereid is hulp te verlenen.

Inlichtingen betreffende de aankomst van boten en vliegtuigen worden op verzoek verstrekt door de algemene secretaris van het Immigratie Comitee.

Voorts zijn fieldmen gestationeerd op verschillende strategische punten door het gehele land. Hun namen en adressen zijn elders in dit blad vermeld. Reeds hier gevestigde Hollanders, die belang hebben bij de overkomst van familie en vrienden uit Nederland kunnen zich bij hen vervoegen voor het invullen van aanvraagformulieren en voor het verkrijgen van inlichtingen aangaande de nieuwste bepalingen betreffende immigratie.

Aan de nieuwelingen roepen wij een hartelijk welkom toe. Wij hopen, dat de grote stap u nooit moge berouwen en dat gij u spoedig hier thuis zult gevoelen. God zegene u en stelle u tot een zegen.

EEN MILLIOEN IMMIGRANTEN SINDS 1945

Wij zijn soms geneigd te denken, dat het grootste aantal immigranten voor Canada uit Nederland komt. Dit is echter niet het geval. Dit jaar wordt de millioenste immigrant in Canada verwacht na de laatste oorlog terwijl uit Holland slechts de honderd duizendste zal aankomen in 1954. Nederland heeft dus ongeveer een tiende geleverd van het totaal. Voor een klein land is dit evenwel een mooie prestatie.

Van alle landen, die immigranten naar Canada zonden, staat Engeland bovenaan, met 295.0000, daarna komen de Duitsers met 115.000 en dan Nederland met 92.000 op 1 Januari 1954. Uit de Verenigde Staten emigreerden na de oorlog 70.000 personen naar Canada en uit alle andere nationaliteiten tesamen nog. 386.000.

Canada zal dit jaar ongeveer 168.000 immigranten toelaten. De regering is overtuigd dat er nog voldoende mogelijkheden zijn voor nieuwelingen om zich hier te vestigen. Vorig jaar hadden er wel 20.000 meer geplaatst kunnen worden, maar de autoriteiten vonden het veiliger om liever te weinig dan te veel mensen binnen te laten. De wijsheid van deze politiek is gebleken gedurende de wintermaanden, toen velen werkeloos waren.

Evenals de Verenigde Staten is Canada een land, dat zijn bevolkingsaanwas grotendeels krijgt door immigratie uit vele andere landen, een „melting pot" waarin heterogene delen tot een gelijksoortige massa worden verwerkt. Men vraagt zich wel eens af of hierdoor niet het karakter van een land verandert. De gedachte van de vorige Canadese premier hierover was letterlijk: „immigration should not and would not alter the fundamental character of our people". Hij bedoelde hiermee vermoedelijk, dat een goed gebalanceerd evenwicht bewaard moet worden in de bevolking teneinde het nationale karakter te behouden en dat het binnenlaten in grote aantallen van personen wier opvattingen radicaal verschillen van de Canadese, moet worden voorkomen. Om die reden heeft de regering het altijd noodzakelijk geacht, dat de overgrote meerderheid der immigranten uit Engeland zou komen.

Toch kan niet ontkend worden, dat deze wonderlijke mengelmoes van volkeren in sommige opzichten een grote aanwinst is voor dit land, een verrijking meebrengt in het culturele leven en de verdere ontwikkeling van handel en nijverheid in de hand werkt.

Sinds 1945 nam de Canadese bevolking toe met 3 millioen mensen waarvan een vierde voor rekening komt van immigratie. Indien wij gespaard blijven voor grote nationale en internationale rampen, lijkt het niet onmogelijk, dat de bevolking in 30 jaar zal verdubbelen.

J. VANDER VLIET

Mens en Wereld

P. SPEELMAN

Zien wij naar het sociale terrein in dit land, dan kunnen wij dankbaar constateren, dat b.v. de neutrale vakorganisaties veel gedaan hebben op materieel gebied, al heeft men dit veelal langs de weg van revoluties verkregen. Maar ook hier vergat en vergeet men, dat de arbeider niet alleen een lichaam, maar ook een geest en ziel heeft, die gevoed dienen te worden. Men ziet de mens alleen in zijn behoefte aan materiele goederen, maar aan de geestelijke (dat is niet religieuse) behoeften gaat men voorbij die juist bepalend zijn voor het mensblijven in dit leven. Het sociale vraagstuk is niet een zaak van arbeidsvoorwaarden en wetgeving alleen, stellig niet. Vandaag gaat het om de verantwoordelijkheid binnen de gemeenschap, om de verhouding van het individu tot de maatschappij, om geestelijke belangen, die de mens moeten behoeden voor de geestelijke dood.

De mensen, ook de kerkmensen, zien in het algemeen hun taak in het verdienen van hun brood en als het kan een zo plezierig mogelijk leven. Van die goddelijke taak om in deze vrije wereld, hun wereld, te leven als schepselen van God en hun leven te besteden in dienst van Zijn Rijk hier op aarde zien wij weinig meer. Daartoe dient ons leven omgezet te worden, dient de maatschappij, die het hen soms zo moeilijk maakt, radicaal verandert te worden. Hoe beantwoorden wij en de samenleving meer aan het bijbels, aan het christelijk levensideaal? Dat is de vraag, die beantwoord dient te worden. Als wij aan een oplossing willen werken en daartoe in dit artikel iets willen bijdragen, dan dient ons allereerst voor ogen te staan wat de grondoorzaken zijn, omdat het ons bij het noemen van alle gebreken en fouten van de samenleving, van de kerk, de mens in die samenleving, ons gaat duizelen. De oorzaken en het medicijn aangeven, de gevolgen der ziekte verdwijnen dan vanzelf. Maar dan moeten wij ook beginnen en niet in een defaitisme vervallen. Zoals de problemen en de vragen voor ons liggen lijken zij practisch onoplosbaar en schijnen zij de menselijke kracht te boven te gaan. Wij mogen niet meedoen met hen, ook Christenen, die met een „hopeloos" aan de vragen voorbij gaan. Wij mogen de wereld niet aan haar lot overlaten, de wereld is van God en Hij heeft Zijn wetten gegeven voor deze samenleving in al haar verbanden. Die wetten en beginselen dienen wij in alle ootmoed en biddend opzien tot God uit Gods Woord op te sporen en in praktijk te brengen. Deze taak en opdracht geeft God ons, ook vandaag. Daar kunnen wij niet langs heen en daarom is dit nooit hopeloos. Op het resultaat hebben wij niet te letten, wij hebben slechts te doen wat van ons op zoveel verschillende wijze, door God gevraagd wordt. Doen wij die niet, dan zijn we de naam Calvinist niet meer waard en de pretentie, dat wij bijbelgetrouwe Christenen willen zijn heeft dan geen enkele waarde meer en is alleen maar iets, dat in de lucht geschreven staat. Dan mogen wij de Bijbel en de belijdenisgeschriften (die kent u toch wel) nog wel eens lezen en God bidden of Hij door Zijn Heilige Geest ons die bril wil opzetten, waardoor wij weer verstaan wat Gereformeerd (in confessionele zin; heeft niets van doen met Geref. Kerk in Holland) is. Het zal echter inspanning kosten, enorme inspanning, ieder op zijn plaats en ieder met zijn gaven, die hem geschonken zijn. Geestelijke inspanning, die in geloof slechts mogelijk is. Er zijn mensen, die het ons kwalijk nemen, dat wij zo spreken en deze weg wijzen. Men meent, dat wij met de zonde geen rekening houden. De wereld wordt beheerst door de duivel en de geesten der afgrond, daar moeten wij buiten blijven, daar hebben wij alleen van doen als ons gelegenheid geboden wordt om te getuigen van Jezus. Deze lieden kennen dan toch de Bijbel niet, daar Jezus, Die toch zo goed wist wat de betekenis en de werking van zonde was in de wereld (daarvoor kwam Hij) zeide: „Weest gijlieden volmaakt gelijk uw Vader in de hemel volmaakt is". Dat is andere taal. Onze levens dienen in het teken te staan van de volmaaktheid. En in de maatschappij, de samenleving waarin Jezus Koning is, in de wereld, die van God is hebben wij te streven naar volmaaktheid. In het voet-

---

FEUILLETON

Tussen TWEE Machten

DOOR S. HARRISON

17)

Ieder onbevooroordeeld mens moet toch tot het besluit komen, dat het beste en het gemakkelijkste is Stefensons ontslag-aanvrage in te willigen. O'Neill is een eerlijke kerel, die rijke fabrikanten niet naar de ogen zal zien."

„Zeker. Toch ben ik niet geheel gerust. Hebt u wel eens opgemerkt, dat Prof. O'Neill het nooit met Prof. Skeeper eens is. Als Skeeper zegt: „Ja", vindt O'Neill altijd wel een zwak punt in Skeepers betoog. Daarom vrees ik, dat Prof. O'Neill, nu Prof. Skeeper gezegd heeft: ontslag aanvaarden", wel redenen zal vinden om te adviseren: „niet aanvaarden". En dat flink geargumenteerd."

„Maar dat kan toch niet? Aleen omdat Skeeper „Ja" zegt „Neen" zeggen? Het gaat toch om recht en waarheid? Bovendien Prof. O'Neill weet niet, dat we Prof. Skeeper eerst gevraagd hebben. En al zou hij dat weten, dan kent hij nog het advies van Skeeper niet."

„Ik hoop het. Maar ik vrees, dat een onzer broeders Prof. O'Neill wel nader zal inlichten."

„Dat zou vreselijk wezen. Zo wordt eerlijk samenwerken practisch onmogelijk. Ik kan het niet geloven."

„Ik hoop, dat u gelijk hebt. Maar er gebeuren wel meer van die dingen. En als Prof. O'Neill weet, wat Prof. Skeeper geadviseerd heeft, gaat zijn advies er zeker tegenin. En wel op zulk 'n manier, dat u moet zeggen: „Het is toch zo dwaas niet, wat hij schrijft". Een zaak heeft altijd meer dan e e n kant. Wij bezien onze kant. Hij kan het anders bezien."

„Dat is zijn recht. Maar moedwillig altijd anders adviseren dan Prof. Skeeper, dat lijkt me duivels. Ik kan het nog niet geloven."

„Moedwillig", is hier een verkeerd woord. De antipathie en het wantrouwen van Prof. O'Neill tegen Prof. Skeeper is zo groot, dat hij onwillekeurig alles wat van Prof. Skeeper komt als verdacht beschouwd. Als vanzelf zoekt hij in diens redenering zwakke puntjes. En dan komt een felle aanval. Hij doet het uit eerlijke overtuiging, dat hij het goede voor de kerken zoekt."

Inmiddels was Mr. Wilton bij zijn huis gekomen.

„Gaat u soms nog even mee naar binnen?" vroeg hij dominee.

„Neen, dank u. Ik ga thuis de krant nog wat lezen. En dan naar bed. Er is morgen weer heel wat te doen."

Het duurde ruim twee weken, eer het antwoord van Prof. O'Neill binnen kwam. En Mr. Wilton had het goed gezien, Prof. O'Neill's advies was anders dan dat van Prof. Skeeper.

Er was echter nog iets gebeurd.

Mr. Stower had op de avond van de kerkeraadsvergadering een brief gezonden naar Prof. O'Neill, naar het heette om hem nader in te lichten.

GRANTTOWN, 7 November 1933

Hooggeleerde Heer,

U zult dezer dagen een brief van onze kerkeraad ontvangen aangaande de ontslagaanvrage van een ouderling hier. Die brief is goed, maar enkele nadere inlichtingen kunnen wellicht toch dienstig zijn tot recht verstand van de zaak. Temeer daar Prof. Skeeper op een gelijke brief het advies gegeven heeft, dat wij het ontslag moeten handhaven, hetwelk mijns inziens niet juist is.

Mr. Stefenson, over wien het hier gaat, is de kleinzoon van Mr. William Stefenson onder wien onze gemeente is uitgetreden uit het verband van de Presbyterian Church U.S.A. om zich aan te sluiten bij de United Presbyterian Church. Zijn vader en grootvader hebben steeds geld en kracht geofferd voor het welzijn van onze Kerk. En hijzelf niet minder. Onze dominee is hier nog niet zo lang, die weet dat nog zo niet, maar ieder lid van de gemeente kan ervan getuigen, dat Mr. Stefenson nooit iets te veel geweest is om voor onze Kerk te doen.

Nu is er kwestie gekomen over het ontslag van een arbeider aan de fabriek van Mr. Stefenson. De ontslagene heeft Mr. Stefenson van allerlei lelijks beschuldigd. Dominee is dadelijk met een ouderling, leraar van de Middelbare School alhier, naar Mr. Stefenson toegegaan en heeft hem ter verantwoording geroepen. „Als u geen verklaring geeft, kan ik niet langer met u als ouderling samenwerken," heeft dominee gezegd. Mr. Stefenson heeft geantwoord: „Het betreft mijn zaak. Met de inwendige aangelegenheden van mijn zaak heeft de kerkeraad niets te maken. Ik mag in dienst nemen en ontslaan, wie ik wil. Maar als u meent, hierom met mij niet te kunnen samenwerken, dan blijft er niets anders voor mij over dan dat ik mijn ontslag vraag als ouderling."

U begrijpt, dat velen onzer dat ontslag niet gaarne geven. Wij

spoor van Jezus, maar ook van Paulus, die zijn ganse leven in het teken zette van het jagen naar de volmaaktheid, die hij grijpen wilde, ondanks zijn „ik ellendig mens, wie zal mij verlossen van het lichaam dezes doods". Maar hij slaagde in dit jagen en grijpen naar volmaaktheid daar hij en zijn zaak in wezen reeds door Christus Jezus gegrepen waren. Gaan wij tegen deze opdracht van God in, dan behoren wij tot degenen, die het hun toevertrouwde talent(en) in de grond verborgen hadden. God geeft richting en materiaal en opdracht, en wij dienen te werken zolang het dag is. Hij belooft met ons te zijn tot het einde der dagen, ook als het moeilijk wordt, ook als wij menen, niet meer te kunnen. Hij gaat vooraan en wij willen navolgers en discipelen zijn. Wij dienen Zijn getuigen te zijn tot aan het uiterste der aarde, onderwijzende alle de volken. Wij dienen dit ongeschonden Evangelie, deze bevrijdende boodschap voor mens en samenleving uit te dragen. Geen doorbraak Evangelie, dat om de onkenbaarheid der openbaring de bijbel slechts ziet als een menselijke getuigenis en een heenwijzing naar Jezus Christus. Calvinisten zijn door genade christenen, die de ganse bijbel zien als Gods Woord en die daaruit wensen te leven, die geen genoegen mogen nemen met een „heenwijzing" naar dit Woord. God had een bijbel nodig om de betekenis van het Evangelie aan ons voor te leggen en wij dienen niet wijzer te zijn door te denken, dat wij hier in het duister staan en slechts bij ogenblikken Gods getuigenis en gebod in onze ziel opvangen kunnen. Geen verkort Evangelie, dat ons past, dat ons gevoel bevredigt, dat is eigenwillige godsdienst. Het valt ons op, dat veelal gesproken en gepreekt wordt over de zaligheid, die wij in Christus verkrijgen door geloof, dat de nadruk gelegd wordt op dat zalig worden, maar vergeten wordt, dat Jezus ook Middelaar was, de Vernieuwer, waarop onze taak hier op aarde betrekking heeft. Het gevaar is dan groot, dat wij altijd met ons zelf bezig zijn, dat we de rijke boodschap met zijn consequenties voor ons werk hier op aarde achterwege blijft. Jezus Christus zal ons leiden, die naar Zijn eigen getuigenis de macht over hemel en aarde heeft, die de wereld reeds overwonnen heeft, die het laatste Woord zal hebben. Streven naar de volmaaktheid is een trachten en indien we dit doen, dan is het voldoende, daar Christus alles vervuld, volgemaakt heeft. Geen ondergangsstemming die ons uit de wereld doet vluchten om binnen de veilige kerkmuren wat te mediteren. Gaat uit in de wereld, onderwijst, jacht naar de volmaaktheid, vervuld de roeping Gods en vervult alzo de wet van Christus. Die taak, die opdracht zal eerst ophouden bij de wederkomst van Christus. Wij kunnen nooit het argument gebruiken, dat de wereld zo slecht is geworden, dat de Christenen zich er niet meer mee bemoeien mag en volstaan kan met een getuigenis. Luther wilde nog wel een boom planten op de dag voorafgaande aan de wederkomst indien hij die dag wist.

Het Evangelie gebracht in een verworden wereld, het Evangelie waarop elke revolutiegeest kapot loopt. Dat Evangelie overwint de wereld, houdt ons staande, ja zal alleen ons kunnen bewaren voor het massa-mens worden. Het geloof overwint de zonde in ons leven, ook die tegen onze wil in ons overgebleven is. Wat voor ons geldt, heeft voor de samenleving dezelfde betekenis. Dat geloof moet de drijfveer worden in de maatschappij, daardoor is reformatie mogelijk, een ommekeer in christelijke zin, christelijke verhoudingen voor mens en samenleving.

Daartoe dienen wij als christenen ons gezamenlijk te bezinnen en samen op te trekken; niet om de wereld te veroveren, maar om daar gemeenschappelijk de boodschap te brengen voor het leven in al zijn verbanden, voor de in nood verkerende maatschappij. Geen humanistische boodschap, onder welke benaming dan ook, maar de boodschap van genade en verlossing door het bloed van Golgotha. Geen religie voor de binnenkamer, terwijl het gehele leven daarbuiten aan wetten zou gehoorzamen, die door de mens, de rede, zijn ontworpen. Gods wetten, voor heel het leven.

Er is een weg ter ontkoming, voor ons en de samenleving. Dat is staan in het geloof, dat alle dingen overwint. De wapenrusting Gods aandoen en dit Evangelie uitdragen. Er was zonde en er is zonde, maar om te ontkomen aan de gevolgen ervan dienen wij Gods genade-giften te aanvaarden, die ons in staat stellen het RECHT Gods te brengen in een wereld, die door MACHT gegrepen is en zichzelf verteert.

---

kunnen Mr. Stefenson moeilijk missen en allerminst op deze manier.

Wij hopen dat u licht in deze moeilijke zaak zult kunnen geven, opdat we tot een rechtvaardige oplossing kunnen komen.

Met de verschuldigde eerbied,

uw dw. dr.,
G. STOWER.

Van die brief wist dominee niets.

Het antwoord van Prof. O'Neill op de brief van de kerkeraad luidde als volgt:

PENNTOWN, 19 April 1933

Weleerw. en Eerw. Broeders,

Het lijkt mij niet goed de ontslag-aanvrage van ouderling Stefenson te aanvaarden.

1. Een ouderling mag het ambt niet verlaten, omdat hij het met enige handeling van de kerkeraad niet eens is.
2. Het staat een ieder vrij in zijn dienst te nemen wie hij wil, al ligt op iedere christen-werkgever de zedelijke verplichting geloofsgenoten zekere voorkeur te geven.
3. Een ontslag op zichzelf kan geen reden tot kerkelijke behandeling zijn.
4. Een beschuldiging tegen een ouderling kan niet worden aanvaard zonder twee of drie getuigen.
5. Men moet bijzonder voorzichtig zijn beschuldigingen aan te nemen van mensen, die zich verongelijkt achten.
6. Als de betrokken ouderling zegt, dat het zuiver een zakenkwestie betreft, hebt u het in dat opzicht te geloven. Zijn woord is zeker zoveel waard, als dat van een gewoon lid der gemeente.
7. Daar de ontslagaanvrage klaarblijkelijk een gevolg is van een al te sterke aandrang van uw praeses om inlichtingen te geven, zal genoemde ouderling met uw besluit hem geen ontslag te geven, zeker genoegen nemen.

Met br. gr.,
uw dw.,
J. O'NEILL

Het was even stil op de vergadering, toen de praeses deze brief had voorgelezen. De vrienden van Mr. Stefenson lachten fijntjes. Dominee werd bleek. Het was aan hem te zien, dat hij het ellendig vond. De medestanders van dominee twijfelden.

„Wij hebben nu twee adviezen, die tegen elkander ingaan. Wij zijn dus even ver, als toen we nog geen advies hadden. Wij zullen dus zelfstandig moeten oordelen."

„Het advies van Prof. O'Neill vind ik anders duidelijk en zakelijk. Ieder zal moeten toestemmen, dat hij gegronde redenen opgeeft voor zijn advies," aldus Mr. Cobler.

Verschillende broeders knikten „Ja".

„Het lijkt mij ook, dat de overwegingen, waarop het advies van Prof. O'Neill gegrond zijn, niet kunnen worden weersproken. Het is daarom het beste, nu niet langer te discuseren, maar direct tot stemmen over te gaan. Wij hebben genoeg over deze zaak gepraat. Verder spreken lijkt me nutteloos." Aldus Mr. Dupont-Stefenson.

Ds. MacLure meende reeds de zaak verloren te hebben. Hij had nog wel iets te zeggen. Maar hij voelde: Het zou weinig geven. Zou Mr. Wilton zich stil houden? Hij keek eens die kant uit.

Mr. Wilton scheen na te denken.

Opeens richtte hij zijn hoofd op.

„Praeses, mag ik nog even de brief horen, die onze scriba aan Prof. O'Neill heeft geschreven?" vroeg hij.

„Wat doet dat nu ter zake?" merkte Mr. Cobler op.

„Ik wilde de brief graag nog eens horen".

De scriba las de brief. De broeders luisterden niet.

Ondertussen keek Mr. Wilton nog even het antwoord van Prof. O'Neill in. Mr. Wilton luisterde aandachtig, terwijl hij zijn blik op een punt van de professorale brief gericht hield.

De scriba zweeg.

„Ik meende het al, maar ik wilde gaarne zekerheid hebben. In de brief van de scriba staat met geen enkel woord dat dominee sterk bij Mr. Stefenson aangedrongen heeft om inlichtingen te geven. De brief van Prof. O'Neill noemt die aandrang van onze praeses als aanleiding van zijn aanvrage om ontheffing. Hoe komt Prof. O'Neill daar bij? Ik meen hieruit te mogen afleiden, dat Prof. O'Neill behalve de brief van onze scriba nog een andere brief over deze zaak heeft ontvangen. Ik wil gaarne weten of mijn vermoeden juist is of niet.

Verwondering bij de broeders.

„Ik ook wel", zei er een.

„Hoe kom je dat te weten?" vroeg een ander.

„Die inlichtingen moeten uit de kerkeraad komen of van Mr. Stefenson. Ik vermoed echter het eerste."

„Wie heeft dan geschreven? Laat de schrijver voor de dag komen," merkte Mr. Cooper op.

„Zou dat zo erg zijn, als iemand geschreven had?" zei Mr. Cobler. „Als de inlichtingen maar zuiver waren, daar komt het maar op aan."

(Wordt vervolgd)

VERGADERING VAN KERKERADEN IN ZUID-ALBERTA

Woensdagmiddag 25 Nov. 1953 vergaderden de K.K. in Z. Alberta in de Chr. Ref. Church of Lethbridge.

Ds. A. de Jager leidde ditmaal de vergadering, liet zingen Ps. 68 : 10, las 1 Tim. 4 en ging voor in gebed.

In zijn openingswoord heette de voorzitter alle broeders hartelijk welkom en sprak de wens uit, dat we een goede leerzame samenkomst mochten hebben, niet alleen voor een ieder persoonlijk, maar dat het al onze kerken in Z. Alberta ten goede mag komen.

Os. J. de Jong kreeg het woord om tot ons te spreken overde noodzakelijkheid van het christelijk onderwijs ook hier in Canada; met grote belangstelling werd zijn rede aangehoord. Het besprokene had dan ook de instemming van alle aanwezigen. Spreker wees op de bezwaren en moeilijkheden om te komen tot het oprichten van een christelijke school; maar wanneer deze zaak een gebedszaak wordt en een werken met de inspanning van al onze krachten en wanneer de bereidheid er is om te offeren, dan is het mogelijk om te slagen. Dus niet bij de pakken neer zitten en klagen en zuchten „het kan toch niet". **Het kan** omdat het de zaak des Heren is. Make de Here ons bereid en gewillig, om onze roeping te volbrengen ten opzichte van onze jeugd. Vervulle Hij onze harten met liefde voor deze zo nodige zaak. Wanneer ons antwoord maar is, gelijk eens dat van Nehemia: God van de Hemel, Die zal het ons doen gelukken en wij, Zijne knechten, zullen ons opmaken en bouwen.

Na zijn vurig pleidooi voor het christelijk onderwijs beantwoordde Ds. De Jong nog vele vragen.

De voorzitter sprak een hartelijk woord van dank tot Ds. De Jong voor zijn bezielend woord, dat tintelde van liefde voor de zaak Gods.

Nu werd enige tijd gepauzeerd voor de lunch.

Na de pauze heropende de voorzitter de vergadering met het laten zingen van Ps. 84 : 1 en gaf het woord aan br. Sterenberg, die voor ons inleidde een onderwerp over: „De moeilijkheden over de taalkwestie in de Chr. Ref. Church".

Aan de hand van de historie behandelde inl. eerst de taalproblemen van de emigranten uit de vorige eeuw en kwam tenslotte bij de taal problemen van onze tijd. Bij het licht der historie meende inl. dan ook te moeten adviseren, De prediking worde zoveel mogelijk gehouden in de taal des lands doch de K.K. handele voorzichtig en met wijsheid want voor de oudere emigranten is het inderdaad een moeilijkheid, maar gezien de toekomst en de jeugd die straks vraagt om diensten in de taal des lands, willen wij als christenen het licht des Evangelies laten schijnen, ook hier is dit onze roeping, dan kan dat alleen in de Engelse taal.

In zijn toelichting gaf br. Sterenberg waardevolle adviezen aan de verschillende vragers. De voorz. bracht een woord van dank aan br. Sterenberg dat hij rit onderwerp, dat zeer urgent is, waar we iedere dag mee in aanraking komen, voor ons wilde behandelen; we hebben er van geleerd en mogen in de practijk de vruchten van dit onderwerp gezien en geoogst worden.

Er werden nog enige huishoudelijke aangelegenheden besproken, besloten werd om tweemaal per jaar te vergaderen in Lethbridge.

De leiding dezer verg. zal bij toerbeurt door de Predikanten worden waargenomen.

Niets meer aan de orde zijnde liet de voorz. zingen Ps. 89:1 en sloot de vergadering nadat ds. J. de Jong ons was voorgegaan in dankgebed.

ROCHESTER, NEW YORK

Rochester is the name of an English poet who lived 1646—10 and served at the court. It is also the name of a city in south-east England. It must have been English immigrants who later gave it to a city in the western part of the state of New York, U.S.A.

Today this is a city of around 350,000 people. It might be called the metropolis of western New York, as London is called the metropolis of western Ontario. It is famous especially because the Eastman Kodak Company has its main plant there in which some 35,000 people are employed. There are also other industries providing a lot of work. In the depression, in the early 30's, when in so many places work was scarce, the people in Rochester were able to work right on. Working conditions and wages are good.

We have a lively Christian Reformed Church there. It is not large, numbering a little over seventy families, but very active. A few years ago a new church was built which cost $115,000. Actually the value is about $150,000. The difference of $35,000 was provided by voluntary skilled labor of which there is a good deal. At present a new parsonage is being built, close to the church, which is to cost some $26,000. There is a three room Christian School supported by the people of this church with the help of those from other churches. The enrollment just now is 101; soon another room will have to be added. The reverend Engbert Ubels, one of our able, consecrated young ministers, took over the pastorate of this congregation last year in April. His work is being richly blessed. Efforts are made to secure a lay worker for evangelization in the neighborhood. We believe that with the continued blessing of God this church will have a fine future.

The Men's Society recently decided that they would like to invite someone from Canada to tell about the growth of the Christian Reformed Church in this great land. The writer of these lines was glad to come. The evening of February 3 was spent with them. Other societies beside the Men's Society had come in response to its invitation, as well as some from the neighboring church of East Palmyra. The choir sang three fine numbers, directed by a brother who had recently come from Ceylon. It was an evening well spent, we believe, one that will bring our folk in the States and in Canada closer together.

That may have further results. You know, Rochester is only about ninety miles east from the Niagara Falls. There are a few families there now which recently came from Holland. There is an immigration committee there too to bring in more. It may be that some of us in Canada will one day go there.

We like to keep our people with us and we are certainly not suggesting that they leave us, but if some should get the desire to move, Rochester might be a good place to go.

Anyway, we can begin by seeking more contact. Possibly our young people could get together, and our men and ladies too. Next summer the Union of Christian Schools is to meet there; some of us ought to be present.

Could not more of our ministers and home missionaries tell a little of places they are privileged to visit? People like to hear about friends in other places. It is hard to get news. Are we so afraid we can't write? Let us have your impressions. We need to know more about one another. Our view is generally too limited. May we hear from you? Or from any others who have something interesting to tell?

EDITOR

--Van heinde en ver--

LADNER, B.C.

Veel nieuws aangaande Ladner is tot dusver niet vermeld, doch thans willen we gaarne met dankbaarheid het volgende vermelden:

De Chr. Ref. Church te Ladner is samengesteld uit immigranten uit bijna alle provincien van Nederland. De gemeente werd in October 1950 geinstitueerd onder de pastorale zorg van Ds. P. de Koekkoek, Home Missionary voor Z.W. B.C. Onder zijn voortvarende leiding werd een jaar later het besluit genomen tot bouw van een eigen kerk, hetgeen mogelijk gemaakt werd door een lening van het C.E.B.F. In Febr. 1952 werd dit gebouw in gebruik genomen en plaatsten we dus een mijlpaal in Ladner's kerkelijk leven.

In de zomer van 1953 werd met de kerk van Langley, een 18 mijl ten Oosten van Ladner, samensprekingen gehouden over het beroepen van een eigen leraar voor deze twee gemeenten. Hiertoe werd besloten met de goedkeuring van de Classis Pacific.

Inmiddels kwam Ladner's gemeente samen om afscheid te nemen van Ds. en Mrs. De Koekkoek, wier arbeid voorlopig meer gespecialiseerd zou wezen in de „Bethel" gemeente te Vancouver. Zeer veel werk is er door Ds. De Koekkoek verricht en zijn werk te Ladner is rijk gezegend. Van al die zegeningen werd op die afscheidsavond blij en dankbaar gewag gemaakt en bij dit afscheid werd temeer gevoeld de band der liefde en waardering gevormd in de 4 jaren in welke Ds. en Mrs. De Koekkoek onder ons verkeerden.

In een zeer ontroerende dienst op Zondag 22 November, waarin een 8-tal jonge mensen hun geloof beleden, had Ds. De Koekkoek een afscheidspreek gehouden, handelende over I Thess. 5 : 23 en 24. „Hij, Die u roept, is getrouw, Die het ook doen zal."

Groot was de blijdschap, toen we het bericht ontvingen van Ds. J. R. van Dijke van Oak Harbor, Wash., dat hij het beroep van Langley en Ladner meende te moeten aanvaarden. Reeds de 6de Januari arriveerden de Van Dyke's te Langley in de pastorie en werden ze die avond verwelkomd door de gezamelijke kerkeraden en hun vrouwen aan een dinner te hunner ere gegeven Ook waren Ds en Mrs. De Koekkoek en Ds. en Mrs. Roorda van Abbotsford aanwezig als gasten.

Op Vrijdag 8 Jan. werd Ds. Van Dijke in 'n gezamelijke dienst van beide gemeenten in Ladner's kerk door Ds. Roorda, consulent, in het ambt bevestigd. Ds. Roorda sprak over Jes. 52 : 7, „De Dienstknecht des Heren als Boodschapper des Heils". 1. De verheven oorsprong; 2. De rijke inhoud; 3. Het grote doel. Ds. Schoolland van Vancouver en Ds. De Koekkoek, hadden eveneens deel aan de dienst, sprekende resp. tot Ds. Van Dyke en de gemeenten. Ook namen deel Ds. Verwolf (van de Home Mission Comm.) en Ds. Betten (Home Missionary).

Zondag 10 Jan. deed ds. Van Dyke zijn intrede in zijn 2 gemeenten, v.m. te Langley en n.m. te Ladner, sprekende op ontroerende wijze over 1 Cor. 2 : 2, „De Hoofdinhoud Des Evangelies"; 1. Voorwerp; 2. Inhoud ;3. Doel. Op 12 Jan. hadden we als Ladner's gemeente een ontmoetingsavond met Ds. en Mrs. Van Dyke.

Onze dank gaat uit aan Ds. De Koekkoek voor al zijn arbeid onder ons verricht, alsook tot Ds. Roorda, dit ons de laatste 2 maanden op bekwame wijze als consulent heeft gediend, en voorts ook tot al de predikanten van N.W. Wash., die we regelmatig op onze kansel zagen de laatste jaren. Dat ze allen spontaan aanwezig waren bij de bevestiging van Ds. Van Dyke was ons een zeer aangename verrassing. Dit alles overziende is er grote dankbaarheid den Here, de Koning der Kerk, Die ons Zijn zegen in zulke rijke mate gaf. Schrijvende op deze mijlpaal van ons kerkelijk leven „Eben Haezer", gaan we in Zijne genade voort, met onze herder en leraar, staande in de mogendheid des Heren.

Voor Ladner's gemeente,
B. H. LUYMES

—◆—

ROCKY MOUNTAIN HOUSE

Verleden herfst is hier door enkele Hollandse farmers geprobeerd om in overleg met een Canadese autoriteit, een landbouw wintercursus te krijgen. Wij voelden, dat onze jongens landbouwonderwijs moesten hebben, doch daar de meesten de verdiensten van hun jongens niet kunnen missen, was het moeilijk voor hen, ze naar een landbouwschool te sturen.

De Canadees, met wie overleg gepleegd was, was er onmiddellijk voor en zo is het gelukt hier deze winter een landbouwcursus te krijgen, welke zeer goed voldoet. Vorige Zaterdag heeft de leraar met leerlingen een excursie gehad naar de landbouwschool te Hast (wij weten niet of dit juist geschreven is, daar dit woord onleesbaar was, red.) waar een modelfarm aan verbonden is. De leerlingen hebben goed om zich heen gekeken en heel wat opgestoken en geleerd, wat voor hen geheel nieuw was. Het was een buitengewoon mooie, maar ook een leerzame excursie en de jongens kwamen dan ook zeer voldaan thuis.

—◆—

DRESDEN

Hier werd op Zaterdag, 20 Februari jl. door de heer Douma, voorzitter van de bouwcommissie, de eerste spade gelicht voor het bouwen van de nieuwe Christian Reformed Church aan de Mooney Street.

Niettegenstaande het slechte weer, waren er ongeveer 35 mensen aanwezig, waaronder ook de burgemeester van Dresden, Mr. Foster.

Deze kerk zal grotendeels gebouwd worden „by free labour".

Wij hopen deze kerk klaar te hebben in 3 a 4 maanden Deze kerk beslaat ongeveer 70 x 35 voet en er is ruimte voor ongeveer 250 mensen

De Gereformeerde Kerken en de Wereldraad van Kerken

Hooggeachte Redacteur,

Nu U in de Canadian Calvinist-Contact van 1 December 1953 een plaats gaf aan het artikel van de heer Homburg over „De Gereformeerden en de Wereldraad van Kerken", vertrouw ik, dat U mij wilt toestaan daarover enkele opmerkingen te maken.

De oecumenische kwestie is een zeer belangrijke kwestie en het valt blijkbaar de Gereformeerde Kerken in Nederland zowel als in Amerika moeilijk tot een positieve beslissing te komen. Dit valt te betreuren. Afstanden vallen weg en niet alleen nationaal maar ook kerkelijk roepen deze tijden om een steeds nauwere samenwerking. En wat voor ons Christenen nog belangrijker is: Christus heeft deze eenheid geboden. Daarom is het onze plicht over deze zaken met elkander te blijven spreken en onder biddend opzien tot God te blijven zoeken naar de juiste weg.

De voorstanders van aansluiting bij de Wereldraad, waartoe wij ongetwijfeld ook de heer Homburg mogen rekenen, spreken echter, in hun begeerte om de kerken tot aansluiting bij de Wereldraad te bewegen, over dit bevel van Christus wel wat gemakkelijk. Zeker, Christus heeft gezegd: „Opdat zij allen een zijn, gelijkerwijs Gij, Vader, in Mij en Ik in U, dat ook zij in Ons een zijn, opdat de wereld gelove dat Gij Mij gezonden hebt." (Joh. 17:21).

Deze tekst zal iedere Christen zich steeds weer voor ogen moeten houden, maar hij zal er zich daarbij toch rekenschap van moeten geven over wie Christus hier sprak. Dat zijn blijkens vers 20 al degenen die in HEM geloven zullen. En nu geloof ik, dat als wij, Gereformeerden, spreken over het geloof in Jezus Christus, dat dit dan moet zijn de Christus zoals Die in de Heilige Schrift aan ons is geopenbaard, de Christus ontvangen uit de Heilige Geest, geboren uit de maagd Maria, Die geleden heeft gewekt tot onze rechtvaardigmaking. Wij en gestorven is om onze zonden en is opkunnen Jezus Christus alleen kennen uit de Heilige Schrift en zodra wij met mensen te doen krijgen, die wel over Jezus Christus praten en zelfs misschien heel sympathiek over Hem spreken, maar die niet gelovig aanvaarden wat de Heilige Schrift ons over Jezus leert, dan hebben wij hier NIET te doen met de mensen waarmede wij naar Jezus Woord in Joh. 17 een moeten zijn.

Wij weten toch dat de Wereldraad wel spreekt over „Jezus Christus als God en Zaligmaker" maar wij weten ook dat deze Raad heeft bepaald:

Dat deze basisformule niet is een toetssteen om het geloof der Kerken of personen daarnaar te oordelen.

Dat de Wereldraad van Kerken zich er niet mede inlaat omtrent de vraag, hoe de aangesloten kerken deze basisformule willen verklaren.

Dat het aan de verantwoordelijkheid van iedere kerk wordt overgelaten om te beslissen, of zij op grond van deze basis willen samenwerken.

Is dit samenwerking waartoe Bijbelgelovige Gereformeerde Christenen geroepen zouden zijn?

Men moet zich als Gereformeerd mens toch eigenlijk de ogen een beetje uitwrijven als de heer Homburg in zijn enthousiasme om bij de Wereldraad aan te sluiten daarvan allerlei fraaie dingen zegt. Hij durft dit gezelschap zelfs een „gemeenschap der heiligen" noemen. Hij klaagt over de onkunde die er bij anderen is. Maar als de heer Homburg zich eens de moeite wil getroosten om te lezen wat door verschillende leidende figuren in de Wereldraad beleden en geschreven wordt, dan zou hij moeten erkennen dat daar van een oprecht Bijbel-gelovig Christendom niet veel meer over is.

Het is wel opmerkelijk, dat in het nummer waarin dit artikel van de heer Homburg is opgenomen ook voorkomt de door ds. De Koekkoek „Warning against the New Interpreter's Bible".

Moeten wij mensen, die zo met Gods Heilig Woord omspringen, beschouwen als te behoren tot de gemeenschap der heiligen? En kunnen wij daarvan zeggen, zoals de heer Homburg zegt: „En eindelijk krijgen wij zodoende volop gelegenheid om met al deze kerken hand aan hand te gaan in de strijd tegen de niet-christelijke wereldgodsdiensten, alsmede tegen het veelzijdig ongeloof en de angstwekkende saecularisatie van heel het mensenleven, zelfs bij de zg. Christelijke naties."

Het is eenvoudig ontstellend. Modernisme en ongeloof hebben de historische Christelijke kerken voor een groot gedeelte verwoest. Modernistische dominees hebben de kerken leeggepreekt. De Kerken hebben hun beslag op de mensen verloren en daarvan in de eerste plaats is de secularisatie het gevolg. De kerken hebben de Social Gospel in verschillende gevallen gesteld in de plaats van het Evangelie van Jezus Christus. Zij hebben daarmede zendelingen gestuurd naar de zendings-terreinen en zo hebben Christelijke Kerken een bijdrage geleverd tot het effenen van de weg voor de revolutie die China heeft overspoeld. En moeten wij nu als Gereformeerde kerken hand in hand gaan met dergelijke kerken om strijd te voeren tegen al deze bedreigingen? Het is eenvoudig tragisch dat men aan deze mogelijkheid denkt. Wij zullen zeker strijd moeten voeren en ook de Gereformeerde Kerken die zullen hun isolement moeten doorbreken, maar 'n vruchtbare samenwerking kan alleen gegrond zijn op een gezamenlijk, eenvoudig, gelovig aanvaarden van de Bijbel.

Ik moet ertegen protesteren, dat de heer Homburg de indruk wekt dat zowat geheel Gereformeerd Nederland reeds voor de Wereldraad gewonnen zou zijn. Als hij zegt: „dat verreweg de meeste Gereformeerde hoogleraren in Nederland voorstanders zijn van de World Council of Churches", is dit beslist onjuist. Ik wil niet ontkennen dat er een aantal invloedrijke hoogleraren is, dat meent dat het, ondanks alle bezwaren, toch de roeping van de Gereformeerde Kerken is zich bij de Wereldraad aan te sluiten. Maar daar staan anderen tegenover die hier fel tegen gekant zijn. Enzelfs de voorstanders van aansluiting zien de dingen gelukkig meer re-eel dan de heer Homburg doet. En trouwens, als men wil weten hoe de Gereformeerde Kerken in Nederland staan tegenover de Wereldraad, moet men niet in de eerste plaats vragen naar de mening van een aantal professoren, maar dan kan men heel eenvoudig in de Synodale Acta naslaan welke beslissingen de Gereformeerde Kerken in haar wettige Synoden hebben genomen.

Deze kerken hebben nu viermaal over aansluiting bij de Wereldraad gesproken. De buitengewone Synode van Januari tot Maart 1946 verwees de zaak naar de Generale Synode, welke in September van hetzelfde jaar te Zwolle bijeenkwam. Deze Synode besloot niet toe te treden en ook geen vertegenwoordiger zonder stemrecht naar de vergadering te sturen. Op de Zendings-Synode te Eindhoven in Februari '48 kwam de zaak opnieuw aan de orde. Deze Synode besloot te blijven bij de beslissing van 1946 en tenslotte is deze kwestie op de Generale Synode van 's Gravenhage in '49 opnieuw aan de orde geweest en deze Synode heeft zich zelfs nog scherper uitgesproken dan haar voorgangers. Het is misschien wel gewenst de overwegingen van deze Synode volledig over te nemen:

„De generale synode van de Gereformeerde Kerken, vergaderd te 's Gravenhage, 5 October 1949,

kennis genomen hebbende van het Rapport en Minderheidsrapport van de deputaten voor de nadere overweging van de mogelijkheid van Oecumenische samenwerking en eenheid, van de besluiten der Gereformeerde oecumenische synode van Amsterdam 1949 inzake al-of niet-aansluiting aan de Wereldraad van Kerken en, of I.C.C.C. en, of N.A.E. en van tal van bij

haar ingekomen stukken, die op deze materie betrekking hebben:

A. wat de al- of niet-aansluiting bij de Wereldraad van kerken aangaat;
overwegende, dat de Heilige Schrift duidelijke voorschriften bevat inzake de eenheid en het isolement van alle ware Christgelovigen (Joh. 17:21; 2 Cor. 6:14-18; Gal. 1:7-9; I Tim. 6:3-5; II Tim. 2:16-18; Titus 3:10,11; I Joh. 4:1-3; II Joh. 9-12), waarin een eenheid ten koste van de waarheid en een isolement ten koste van de eenheid verboden worden;

in gehoorzaamheid aan deze eis des Heeren, ten volle haar oecumenische roeping en verantwoordelijkheid tegenover andere kerken erkennende;

met droefheid constaterende

1e dat de Wereldraad van Kerken in zijn huidige vorm

a de basisformule wel stelt, maar geen enkele verantwoordelijkheid aanvaardt ten aanzien van de wijze, waarop de participerende kerken en de aangewezen kerkelijke gedelegeerden deze grondslag voor zichzelf aanvaarden en uitleggen, waardoor de inhoud ervan wordt gerelativeerd en de duidelijkheid van dit evangelie feitelijk geloochend wordt;

b anteciperend op wat eens mogelijk moge zijn, nu reeds optreedt als geloofsgemeenschap, wat hij blijkens het feit, dat zelfs „vrijzinnige" kerken en personen van deze Raad deel uitmaken, in werkelijkheid niet is:

c onder meer in zijn „Boodschap van de kerken" het evangelie van Christus weergeeft op een wijze, die ernstige dwaalleringen niet uitsluit, waardoor een nivellering en vervaging, zelfs in een centraal stuk der Schriftopenbaring bevorderd wordt, waarvan grote schade voor de kerken is te vrezen en waardoor het gevaar van een gespreksgemeenschap onderstreept wordt;

2e dat het appel der generale synode van de Gereformeerde kerken vergaderd te Zwolle 1946, op de Oecumenische Raad van Kerken in Nederland blijkens het antwoord van het Voorlopig Comite van de Wereldraad geen enkel effect heeft gehad;

en met instemming gehoord hebbende de mededeling van de Gereformeerde oecumenische synode van Amsterdam 1949;

dat zij besloten heeft een uitvoerige brief te zenden in antwoord op het schrijven van de Oecumenische Raad van Kerken in Nederland, met afschrift aan de W.C. C., met een verklaring van haar standpunt, een uiteenzetting der bezwaren en een appel op voornoemde Raad deze bezwaren weg te nemen;

dat zij besloten heeft een Internationale commissie te benoemen met de opdracht het vraagstuk der aansluiting te bestuderen en aan de volgende Oecumenische synode rapport uit te brengen;

besluit;

1e uit te spreken, dat zij tot haar leedwezen genoodzaakt is het afwijzend standpunt der Gereformeerde Kerken ten aanzien van de Wereldraad der kerken in zijn huidige vorm, ingenomendoor de synode van Zwolle (Acta art. 366) en van Eindhoven (Acta art. 103) te handhaven;" enz.

Deze beslissing werd met 45 tegen 4 stemmen genomen, terwijl van de praeadviserende leden 6 voor en 3 tegen stemden.

Het standpunt van de Gereformeerde Kerken is dus volkomen duidelijk en ook de Gereformeerde Oecumenische Synode heeft, zowel op haar eerste vergadering in Amsterdam in 1949, als op de verleden jaar in Edinburg gehouden vergadering hetzelfde standpunt ingenomen. Ik wil niet te veel plaatsruimte innemen, maar voor ieder die hierin belang stelt zijn deze officiele uitspraken beschikbaar.

Ik hoop dat God er onze Gereformeerde Kerken, zowel in Nederland als in Amerika en Canada, voor bewaren zal ooit haar eigen karakter en roeping te verloochenen door aan te sluiten bij de Wereldraad van Kerken, zoals deze thans is samengesteld en georganiseerd.

Natuurlijk is meerdere samenwerking en nauwer contact tussen de verschillende Christenen nodig, maar hierbij zullen nooit de Schrift en de eisen van de Heilige Schrift mogen worden losgelaten.

A. WARNAAR, Jr.

NOG EENS: VERGADERINGEN MET GEBED BEGINNEN?

Geachte Redactie:

Bij het lezen van „Calv. Contact" van 1 Febr. kwam ook onder mijn aandacht het artikel met het opschrift „Vergaderingen met gebed beginnen". Jammer genoeg moet ik erkennen dat de eerste penneschriften over deze zaak mij zijn ontgaan, en ik dus niet in staat ben na te gaan wat de Redactie precies naar voren heeft gebracht.

Uit dit artikel is mij wel duidelijk gebleken, dat U vasthoudt aan de eis „Alle vergaderingen dienen met gebed te beginnen". Ik wil zonder enig voorbehoud mij stellen aan Uw zijde. Het is, en het moet blijven een **Eis.** Maar aan de andere kant (en nu zult U kunnen zeggen: U wilt het mes laten snijden aan beide kanten) zullen we moeten kunnen begrijpen de moeilijkheden, waarvoor beginselvaste mensen in Holland vaak kwamen te staan. Men heeft daar zijn eigen organisaties, waarin men zich ten volle kan uitleven en naar eis van Gods Woord kan handelen. Men heeft daar gemeenten, waarvan het bestuur voor het merendeel bestaat uit godsdienstige mensen zodat de gemeenteraadsvergaderingen met formuliergebeden kunnen worden geopend. Men heeft daar streken, waarin de grote meerderheid der vergaderingen, die stoffelijke dingen behartigen, bestaan uit personen, die willen buigen voor de Christus der Schriften. Dan is het niet zo heel moeilijk om het gebed door te voeren.

Men heeft echter ook, zoals terecht broeder B. schrijft, en wel de overgrote meerderheid, plaatsen waar in het individueel optreden van enkele Christenen vereist is en om dan onze beginselen door te voeren is soms heel moeilijk. Want al zal het misschien tot schande der Hollandse natie gezegd moeten worden, hier ligt een hemelsbreed verschil tussen de gewoonten in Canada en in Nederland. Maar dat wil voor mij nog niet zeggen, dat de gewoonten der Canadezen om elke vergadering met gebed te beginnen tot mij spreken. Het zijn, gezien vaak de daarop volgende programma's, **niets dan gewoonten.** Gewoonten die voor mijn gevoel vaak moeten vloeken met de werkelijkheid. Wanneer wij voorop stellen het woord van een onzer grootste Nederlanders, dat op „elk terrein des levens **Christus** de hand legt en zegt het is **Mijn**", dan hebben wij mijns inziens ook onze Canadese buren te wijzen op het grote gevaar, dat het gebed op deze manier wordt tot een koude formule, dat tenslotte niet inhoudt wat Christus ons heeft voorgehouden toen Hij Zijn discipelen het allervolmaakste gebed leerde.

Laat ons in deze waakzaam zijn en niet vervallen in sleur, dat het gebed maakt tot een aanfluiting Kunnen we in deze niet onze, maar Gods eis doorvoeren om op elke vergadering des Heren zegen te vragen, dan juich ik dit van harte toe. Maar vervallen we in hetzelfde euvel, dat ik helaas vaak moet waarnemen, dan zet ik hiervoor alsnog een vraagteken. Wat ik echter ook niet wil verhelen, en waarvan ik mij alsnog graag beschuldig, is de **valse schaamte.** In de loop der jaren heb ik vele vergaderingen mogen leiden, owel waar gemengd publiek als waar alleen Christusbelijders aanwezig waren, en ik moet eerlijk bekennen, dat ik nooit echt bevredigd vergaderde, wanneer ik vooraf des Heren zegen niet had gevraagd. En het gebed rees door Gods genade vaak in mijn ziel: „Here, vergeef mij deze nalatigheid, neen, deze valse schaamte"

Geachte Redactie, U vroeg „Wie wil hierover nader licht verspreiden?" Of het veel licht gebracht heeft betwijfel ik zelf. Maar wel hoop ik, dat Redactie en broeder B. door dit schrijven tot elkaar gebracht worden.

Misschien zijn er anderen, die een helderder geluid laten horen, zodat ook dit punt in het volle daglicht wordt gesteld.

U, Redactie, hartelijk dank voor de plaatsing.

T.

De Gereformeerden en de Wereldraad van Kerken

In het nummer van Calv.-Contact van 1 December jl. hebt U kennis kunnen nemen van een artikel van de hand van de heer Homburg betreffende dit onderwerp. Voor het grootste deel was het overgenomen uit een blad van het Geref. Studieverband voor Oecumenische vragen, voorzien van een kort naschrift van de ondertekenaar.

Nu is er een ding altijd heel merkwaardig in alle pro-Wereldraad-publicaties en dat is het gebrek aan besef van de **basis**, de **grondvesten**, waarop het gebouw van de Wereldraad opgetrokken is en wordt. Met grote nadruk wordt ons verzekerd, dat er niet minder op het spel staat dan de keus tussen Kerk en Secte, maar bewijs daarvoor wordt niet gegeven. Ook zegt de schrijver, dat we op het wereldleven meer bevruchtend kunnen inwerken in groter verband dan als Kerk-apart; weer trouwens zonder bewijzen uit de Bijbel zelf. De nood van de wereld is groot en de arbeiders in Gods wijngaard zijn altijd nog te weinig in ~etal, maar is aansluiting bij de Wereldraad een oplossing voor dat probleem? Ik geloof het niet. Immers, wat **is** de Wereldraad? Een los verband van kerken over de hele wereld, die zich tot een werkgemeenschap verenigd hebben op de gemeenschappelijke basis: **Jezus Christus** als **Heer** en **Zaligmaker** der wereld. Dat klinkt goed, als eerste artikel van de gemeenschap. Maar met de ene hand wordt weggenomen, wat met de andere gegeven was: Het tweede artikel luidt, dat **ieder lid** vrij is, het eerste te interpreteren (d.i. uit te leggen), zoals hij zelf wil! Wat blijft er nu van de schriftuurlijk klinkende woorden van het eerste artikel over? Helemaal niets en het gebouw van de Wereldraad blijkt op de zandgrond gebouwd te zijn, zonder fondament. Want, wat ik versta onder „Heer en Zaligmaker" is iets heel anders dan wat m'n vrijzinnige buurman er in leest. Ik belijd en geloof, dat Jezus' bloed verzoening brengt en de weg tot God heropent, iets, wat ik zelf nooit had kunnen doen. Ik belijd ook, dat ik volkomen zondig ben en nooit iets goeds kan tot stand brengen, dan als nieuw schepsel in Christus. Ik belijd de Vleeswording van het Woord, Gods Zoon van eeuwigheid. Ik aanvaard de Bijbel als Gods Woord en zo zouden er nog tientallen punten op te noemen zijn, waarin ik verschil met mijn buurman. Nu kunt U zeggen: „Och, verschil van opvatting zal er altijd blijven!" en daarmee menen, de weg tot samenspreking gebaand te hebben, of althans die niet versperd te vinden. **Neen**, dit is geen verschil van opvatting, dit is het **hart** en het **wezen** van mijn geloof! Wat voor gemeenschap heb ik met mensen, die mijn Zaligmaker als een voorbeeldig mens beschouwen? Hoe kan ik iets goeds tot stand brengen in een kring, waar van de autoriteit van de Bijbel niets meer geloofd wordt en ik word bekeken als iemand die nou eenmaal niet met de moderne tijd en manier van denken meekomen? (Tussen haakjes: over de „moderne Bijbelstudie kunt U lezen in hetzelfde nummer van Calv.-Contact van 1 Dec. 1953, en zien, welke ontzettende vormen de Schriftcritiek heeft aangenomen, zodat er van heel de waarheid van God niets overblijft dan een pasklaar gemaakt vertelselboekje voor de goede mens). Het is niet toevallig, dat de nieuwe Interpreters Bible uitgegeven wordt onder verantwoordelijkheid van de American National Council of Churches! Zooals U weet, hebben die Amerikaanse kerken een zeer werkzaam aandeel in wat de wereldraad doet. Ja, zo zouden er dozijnen dingen nog te noemen zijn, maar het belangrijkste is steeds weer dit: „Ik wil **gemeenschap** met andere kerken, omdat die, evenals wij, Christus belijden voor de wereld. Ik wil dus die gemeenschap, omdat die er **is**, en omdat ik bijgevolg Jezus' gebed mag helpen vervullen: „Dat zij allen een zijn, gelijk **Wij** een zijn!" **Maar** wee mij, als ik die gemeenschap daar meen te vinden, waar ze **niet** is en begin samen te werken, waar het niet kan. Dan werk ik Jezus tegen!

Meer gelegenheid om op het wereldleven in te werken? De keus tussen Kerk en secte? Luister, wat de Overwinnaar zegt tot de strijdende Kerk van Fiadelfia: „Ik weet uw werken; zie, Ik heb een geopende deur voor U ~egeven, en niemand kan die sluiten; want gij hebt kleine kracht, en gij hebt Mijn Woord bewaard en hebt Mijn Naam niet verloochend."

M. J. VAN WESTENBRUGGE,
Vickers Heights, Ont.
Wills Nursery

Politieke Onderwerpen

KLAAS VANDER SCHAAF

Het onderscheid tussen de Canadese en Nederlandse patijen komt vooral tot uitdrukking in de verkiezing van de candidaten voor vertegenwoordigende lichamen. Canada heeft het districtenstelsel, hetwelk veertig jaar geleden in Nederland afgeschaft werd. Het land is in kiesdistricten verknipt en in elk van de districten wordt een candidaat verkozen bij meerderheid van stemmen. Nederland kende van 1896 tot 1917 het stelsel van de absolute meerderheid. Om gekozen te worden moest een candidaat de volstrekte meerderheid van het aantal uitgebrachte stemmen behalen. Canada kent de zg. relatieve meerderheid. Een candidaat wordt gekozen verklaard als hij meer stemmen verkregen heeft dan welke andere candidaat ook. Laten we aannemen dat 4 personen zich candidaat stellen in kiesdistrict N· Candidaat A. (Liberaal) krijgt 35 % van de uitgebrachte stemmen, candidaat B. (Conservatief) ontvangt 34%, C. (Socialist) 26%, en D. (Sociale Crediet) 5%.

Candidaat A. verkrijgt de relatieve meerderheid, en gaat nu het district in Ottawa vertegenwoordigen. Een bezwaar van dit stelsel is dat een groot gedeelte van de stemmen verloren gaat, in ons voorbeeld 65 %. Laten we nu een voorbeeld uit de practijk gebruiken. De **United Farmers** van de provincie Alberta hadden een grote meerderheid in het provinciale wetgevende lichaam tijdens de jaren 1921—1935. De nieuw gevormde **Social Credit Party** hield tijdens de verkiezingen van 1935 een grondige opruiming: de nieuwe partij verkreeg 56 van de 63 zetels. Onder het stelsel van evenredige vertegenwoordiging zou de partij slechts 35 zetels verkregen hebben· In Calgary werd het stelsel van evenredige vertegenwoordiging toegepast; ware dit niet het geval dan zou de meerderheid voor **Social Credit** nog aanmerkelijk groter zijn geweest.

Nederland heeft sedert 1917 het stelsel van evenredige vertegenwoordiging. De districten komen onder dit stelsel te vervallen. De stemmen over het gehele land worden opgeteld, en elke partij ontvangt zoveel zetels als evenredig is aan het op haar uitgebrachte aantal stemmen. Laten we een eenvoudig voorbeeld gebruiken. Er zijn honderd zetels te verdelen tussen de partijen. We gaan eerst berekenen hoeveel stemmen nodig zijn om een kamerzetel te verkrijgen. Dit aantal verkrijgt men als men het totale aantal stemmen door honderd deelt, en we nemen aan dat 60,000 stemmen nodig zijn voor het verkrijgen van een zetel.

Partij A (P.v.d·A.) verkreeg 1,800,000 stemmen; partij B (R.K.) eveneens 1,800,000; partij C (A.R.) 720,000; D (C.H.) 540,000; E (VVD) eveneens 540,000; F (CPN) 360, 000;G (SGP) 120,000; en H (Welter) eveneens 120,000. We gaan nu een rekensommetje maken en krijgen de achtereenvolgende zetelverdeling: 30; 30; 12; 9; 9; 6; 2; 2. Deze verdeling komt overeen met de zetelverdeling zoals die tijdens de verkiezingen voor de Tweede Kamer in 1952 tot stand kwam· Men bedenke hoe de zetelverdeling zou zijn als onder het districtenstelsel Nederland weer in honderd stukjes geknipt zou worden. De districten in het Zuiden van het land zouden alleen Roomse afgevaardigden opleveren, de grote steden socialisten, en de Noordelijke districten zouden misschien Anti-Revolutionaire of Christelijk-Historische candidaten naar Den Haag afvaardigen.

Er zijn Canadesen die meer voor het Nederlandse stelsel gevoelen, en er zijn Nederlanders die liever het Canadese stelsel hebben. Het verschillende kiesstelsel heeft echter als gevolg dat de Nederlandse partijen nog meer de nadruk gaan leggen op beginselen,, en de Canadese partijen op personen. Dit is niet onverdeeld gunstig of nadelig. Het is bv. heel goed als het kiezerscorps de verschillen leert kennen tussen de Communistische partij en de Christelijk-Protestantse partijen. Het gebeurt echter vaker dat de Protestants-Christelijke partijen de onderlinge verschillen in de brede gaan uitmeten. Het districtenstelsel zou hun misschien dichter bij elkaar brengen. Kleinere partijen hebben onder het Nederlandse stelsel een betere kans om een vertegenwoordiger in de Kamer te krijgen.

De vraag is echter of de zaak van het Gereformeerd Protestantisme gediend is door een kleine partij als het Gereformeerd Politiek Verbond, of zelfs de Staatkundig Gereformeerde partij·

Onder het Canadese districtenstelsel komen de candidaten in het middelpunt van de belangstelling te staan. De kiezer moet de indruk krijgen dat de candidaat alle mogelijke kwaliteiten in zich verenigd heeft. "The Prime Minister (Mr. St. Laurent) always enjoyed talking to children. And they, too, enjoyed listening to him. As someone said· "children instinctively respond to a genuine person". De candidaat neemt zijn vrouw en kinderen mee op zijn tochten door het district (goede man en vader: hij laat z'n vrouw en kinderen meedoen), en hij drukt arbeiders de hand (de man is toch zo eenvoudig). Hij vertelt dat zijn grootmoeder onderwijzeres geweest is aan de dorpsschool: de vriendelijkheid en de tegemoetkomendheid van de groteren en het vernuft van de kleintjes waren steeds een aangename herinnering (hij is intelligent en een van de onzen.) We moeten even aan deze methode wennen. De Nederlander is echter nuchter en hij laat zijn keuze bepalen door de geloofsovertuiging en de persoonlijke hoedanigheden van de candidaten·

Doeltreffend en goedkoop

Vele Nederlanders in Canada lezen „Calvinist—Contact". Gebruik daarom deze kolommen voor uw familieberichten, zoals jubileums-, verlovings-, huwelijks-, geboorte- en overlijdens-advertenties en de aankondiging van uw verenigings-vergaderingen. Tevens voor hetgeen u te koop aanbiedt of vraagt en het vragen of aanbieden van personeel.

Kosten slechts 20 cent per regel of gedeelte van regel. Grote letters worden als twee regels beschouwd. Minimum tarief $1.50 per plaatsing.

Voor brieven onder nummer wordt 10 ct. extra per inkomende brief berekend voor porto kosten, enz.

Zend money-order met uw advertentie naar het administratie-adres:

Box 234, Chatham, Ontario

Verloofd:
KATHLEEN WIELHOUWER
en
HARRY PETER VERBURG

MULL, Ontario.

Receptie 2e Paasdag na 8.00 uur n.m. ten huize van E. Wielhouwer, Mull, Ont.

Het behaagde DEN HEERE plotseling tot Zich te nemen onze lieve Vader, Behuwd- en Grootvader

UILTJE DE JONG

in de gezegende ouderdom van bijna 87 jaar, sinds 1919 weduwnaar van Doetje Zuidersma.

Ps. 84 : 13 onberijmd.

STIRLING, 12 Maart 1954
Ont., R.R. 4.

E. KOOMANS—DE JONG
H. KOOMANS
Bentinkslaan 61, Hoogeveen, Nld.

M. DE JONG
A. DE JONG—JONKER
Stirling, Ont., R.R. 4

J. DE JONG
A. DE JONG—RIDDER
Belleville, Ont., R.R. 5

en kleinkinderen.

The league of Christian Ref. Immigration Societies in S-W. British Columbia, expresses its sympathy to Mrs. P. Kooy and family in the sudden death of their husband and father.

PIETER KOOY

We will never forget all the work he did for our immigrants.

May the Lord comfort the bereaved family.

REV. PAUL DE KOEKKOEK, Pres.
JOHN CAMFFERMAN, Secr.

GEVRAAGD

Een gezin met 4 of meer werkkrachten voor tuinbouw in Holland Marsh.

Brieven onder no. 815, Box 234, Calvinist-Contact, Chatham, Ontario.

HOLLAND MARSH, ONT.

Christian School will be in need of a teacher for grades 1, 2 and 3 and one for grades 4 and 5 for the 1954—55 school year. Please send applications with references to C. A. Radder, R.R. 2, Newmarket, Ontario.

PLAATSING GEZOCHT

Ervaren veeboer met gezin zoekt plaatsing als farm manager of wil farm huren met vee en machines. Brieven onder nr. 816, Box 234 Calvinist Contact, Chatham, Ont.

WANTED

Married man for farm work. Experience with dairy cows. House supplied.

Write in English or Dutch to M. C. Mc. Guire, R.R. 5, Colborne, Ontario.

WEDUWE ZOEKT KENNISMAKING

Met man of weduwnaar. G.G. leeftijd tot 50 jaar. Brieven onder no. 814, administratie Calvinist-Contact, Box 234, Chatham.

SCHRIFTELIJKE LESSEN ENGELS

Lessen voor beginners, gevorderden en kerktaal. Ook uitspraak en correctie.

Vraagt vrijblijvend inlichtingen en proeflessen.

DUTCH INSTITUTE, Pella, Iowa, U.S.A.

Actieve wederverkopers gezocht in Strathroy, Dresden, Wallaceburg, Chatham, Blenheim, Leamington en Essex voor de verkoop van diverse soorten sponzen, carsponzen, borstelwaren, kleine schilderijtjes, koekkoeksklokjes, Delft's blauw, gekleurde porseleinen schemerlampen en ander porselein werk.

Een prachtkans om voor Uzelf te beginnen, en eigen baas te worden.

Brieven onder No. 813, Box 234, Calvinist-Contact, Chatham, Ontario.

Abonnements Formulier

Prijs drie dollar p. jaar, bij vooruitbetaling

Vul in uw naam en adres en geef het met betaling van $3.00 aan uw plaatselijke agent, of stuur het naar ons administratie-adres: P.O. Box 234, Chatham, Ontario

Naam ....

Post-adres ....

Indien nodig naam v. werkgever en adres:

....

....

Abonnements Formulier voor Nederlandse lezers

Naam van persoon in Nederland

....

Adres ....

Naam van persoon die abonnement opgeeft

in Canada ....

Adres ....

Zendt dit formulier met insluiting van 3 dollar naar ons administratie-adres: Box 234, Chatham, Ontario, en wij zorgen voor verzending naar Nederland.

Adres Verandering

NIEUW ADRES
(Vermeld steeds uw File Nummer)

Naam ....

....

Indien nodig naam van werkgever en adres:

....

Post-adres ....

TEGENWOORDIG ADRES